

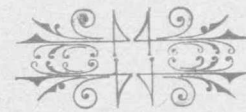
ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1896

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΕΥΦΥΝΣΙΣ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓ., ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΤΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5 * ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 5 * ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἄρ. 26. - Ἀθήνας

ADRESSE

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ * ΑΘΑΝ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΙΣ
μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. * rue de l'Université N° 26 Athènes

ΔΕΛΤΙΟΝ ΜΕΓ. ΑΝ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Γ. ΣΥΝΕΛ. Μ. ΑΝ. ΤΗΣ ΕΛΛ.

Διὰ Διατάγμ. τοῦ Μ. Διδ. ἀδ. Φιλήμονος κληθεῖσα ἡ
Γεν. Συνελ. τῆς Μ. Αν. τῆς Ἑλλ. συνῆλθε τὴν 23ην Ἰ-
ουνίου ε. ε. ἐν τῷ τεκτ. Μεγ. μέλλουσα ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὰς
ἀκολουθοῦσας ἐργ. κατὰ τὸ κοινοποιηθὲν ταῖς Σ. Στ. πρόγραμμα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δελτίου Μεγ. Αν. τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσημοι ἀνακοινώσεις	σελ. 33
Ἐξωτερικά. Ἐπίσημος ἀπάντησις πρὸς τοὺς σκοφάντας τοῦ τεκτονισμοῦ. Διαμαρτυρία κατὰ τοῦ ἀντιτεκτονικοῦ Συνεδρίου	σελ. 41
Τεκτ. γεύματα	» 52
Ἀνὰ τὰς Στοάς	» 54
Νέου τεκτ. μέγ.	» 56
Τεκτονικὴ διδασκαλία γενομένη ὑπὸ τοῦ ἀδ. Αντ. Χαλικοπούλου ἐν τῇ Σ. Στ. «Ἀθηνα»	σελ. 57
Ἀδελφικὰ συμβάντα	» 64

- α) Εἰς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος.
- β) Εἰς τὴν Λογοδοσίαν τοῦ Συμβ. τῆς Μ.: Ἀν. καὶ
- γ) Εἰς τὰς ἀρχαιεσίας τῆς Μεγ.: Ἀν.:

Τὰ μέλη τῆς Συνελ.: τὰ ἐκλεγέντα ὑπὸ τῶν Στ.: συνειρία τοῦ εἰρημένου διατάγμ.: καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτρο.: τοῦ Συμβ.: γενομένης ἐπιθεωρήσεως τῶν μητρώων τῶν Στοῶν εἶνε τὰ ἑξῆς :

Σ.: «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ»

- Σ. Μενέικος.
- Δ. Καλύβας.

Σ.: «ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ»

- Ἀγ. Γιαννόπουλος Ἡπειρώτης.
- Ν. Περισιτιάνος.
- Ν. Γαζῆς.
- Δ. Παπαγεωργίου.
- Ἀρ. Ρούκης.

ΣΤ.: «ΑΘΗΝΑΣ»

- Τιμ. Ι. Φιλήμων.
- Ν. Πύργος.
- Ἰθ. Βρυζάκης.
- Α. Χαλικιόπουλος.
- Σ. Αντωνόπουλος.
- Κ. Χουτόπουλος.
- Σ. Πετράς.

Σ.: «ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ»

- Χ. Κανδρῆς.
- Γ. Σακκόραφος.

ΣΤ.: «ΑΤΤΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ»

- Θ. Φλογαίτης.
- Ν. Χαλκοκονδύλης.

ΣΤ.: «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΑΤΡΩΝ»

- Σ. Κροικιάς.

ΣΤ.: «ΙΣΙΣ» ΕΝ ΚΑ·Ι·ΡΩ:

- Π. Ἰερόπουλος.

Οἷς προσθετεῖ καὶ οἱ ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Μεγ.: Ἀν.: ἀδ.: Ἐμμ. Γαλάνης, Ἰω. Δελλαπόρτας, Δ. Ἀμπαριώτης, Γ. Λυκιαρδοπούλος, Α. Μήσιος καὶ Ν. Κουρῆς.

Μετὰ τὴν κατὰ τὰ κεινομιζόμενα ἀναγνώρισιν τῶν ἐγγράφων τῶν ἀντιπροσώπων, οὗτοι ἔδωκαν πάντες τὸν ἑξῆς ὄρκον.

« Ὑπισχοῦμαι καὶ ὕμνυμι ἐνώπιον τοῦ Μεγ.: Ἀρχ.: τοῦ Σύμπ.: καὶ ἐπὶ τῇ τεκτ.: πίστει καὶ τιμῇ, νὰ διαχειρισθῶ εὐσυνειδήτως καὶ ἀνεπηρεάστως τὴν ἀνατεθεισάν μοι ἐντολὴν φροντίων καὶ γνωματεύων πάντοτε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς προόδου τοῦ τεκτ.: τάγμ.: καὶ ἰδίᾳ ὑπὲρ τοῦ Ἑλλην.: Τεκτονισμοῦ».

Τὴν ὄρισιν ἐπηκολούθησεν ἡ ἐκλογή τῶν ἐπιτροπῶν, εἶτα δὲ ἡ Συνελ.: προέβη εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντ.:

Ἡ ἀναθεώρ.: τοῦ Συν.: ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτρο.: καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: ἐπιθεωρηθέντος σχεδίου, ἡ δὲ λογοδοσία τοῦ Συμβ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: ἐγένετο διὰ τῶν κατωτέρω δημοσιευομένων α) τῆς ἀναγνωσθείσης ὑπὸ τοῦ ἀδ.: Μεγ.: Γραμ.: ἐκθέσεως περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελ.: ἔτος ἐργασιῶν τοῦ Συμβ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: β) τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιθεωρησάσης τὰ Γραφεῖα τῆς Μεγ.: Ἀν.: ἐπιτροπῆς καὶ γ) τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Μεγ.: Θεσσαροφυλακίου.

Ἡ Συν.: ἐπάκεις συνεδριάσασα, διέκοψε τὴν 3 Ἰβρίου τὰς ἐργ.: αὐτῆς, ὅπως μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ψηφισθέντος Συντ.: προβῇ εἰς τὴν ἐν συνόλῳ παραδοχὴν αὐτοῦ, τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ δι' ἐκλογῆς τῶν Στοῶν συμπλήρωσιν τῶν μελῶν τῆς Συν.: καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰς ἀρχαιεσίας τῆς Μεγ.: Ἀν.: ὅτε θέλει κηρυχθῆ καὶ ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Τὸ κείμενον τοῦ νέου Συντ.: θέλομεν ἐν καιρῷ δημοσιεύσει.

ΕΚΘΕΣΙΣ

τοῦ Μεγ.: Γραμμ.: περὶ τῶν πράξεων τοῦ Συμβ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: ἀπὸ 3ης Μαΐου 1895 μέχρι 23 Ἰουνίου 1896 ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ ἐργ.: τῆς Συνελ.: τῆς 23 Ἰουνίου 1896.

Ἄγ.: ἀδ.:

Μόλις ἔτος συμπληροῦται ἀφ' ὅτου τὸ νῦν Συμβ.: τῆς Μεγ.: Ἀνατολῆς, διαδεχθὲν τὸ καθαιρεθὲν πρόην τοιοῦτο, ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι τεκτονισμοῦ.

Χαώδης ἦν ἡ κατάστασις τοῦ τεκτονισμοῦ τότε, καὶ ἐπὶ ἐρειπίων, ἅτινα πανταχόθεν ἦσαν σεσωρευμένα, τὸ νῦν Συμβ.: ἀνέλαβε τὴν βαρυτάτην ἐντολὴν νὰ ἀνεγείρῃ ἐκ θεμελίων οἰκοδόμημα περικαλλές, νὰ δημιουργήσῃ διπλαθὴ καθεστῶς ἀξίον τοῦ ὀνόματος τοῦ Τεκτ.: καὶ τῆς ἀπορολῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ἑλληνικῇ μας πατρίδι. Ἡ μασασμώδης κατάστασις, εἰς ἣν εὐρίσκετο ὁ τεκτονισμός, ἐπέβαλεν εἰς τὸ Συμβ.: τῆς Μεγ.: Ἀνατολῆς καθήκοντα

μεγάλα καὶ ἐπείγοντα, καθήκοντα βαρύτατα τόσον μᾶλλον, καθόσον οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐκ τοῦ παρελθόντος βοήθημα εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον. Ἄλλ' ἐν τῷ Συμβουλίῳ ὑπῆρχεν ἡ πεποιθήσις καὶ τὸ θάρρος τῆς ἀταπαρνήσεως, ὑπῆρχεν ὁ διάθερμος ἐκεῖνος ζῆλος τῆς ἐργασίας, ὑπῆρχεν ἡ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ καθήκοντος τελεία συναίσθησις, ὑπῆρχεν ὁ τεκτονικὸς ἐνθουσιασμός, ὅστις ἐνέπνευσε πάντας τοὺς ὑπὲρ τοῦ τάγματος ἐργασθέντας.

Τὰ ἔργα τοῦ Συμβ. τῆς Μεγ. Ἀν. κατὰ τὸ μικρὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του πρόκεινται καταφανῆ εἰς τὰς ὄψεις πάντων τῶν ἀδ. Ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ μελημάτων ἦν ἡ ἔκδοσις τοῦ τεκτ. δανείου, ὅπερ τὰ μάλα διηκόλυνε τὴν διακόσμησιν τοῦ τεκτ. μεγ. καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Μ. Ἀν. ἥτις ἦτο εἰς σημεῖον, ὅπερ δὲν ἐπέτρεπεν οὐχὶ μόνον δαπάνην ἔκτακτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν τακτικῶν ἐξόδων τὴν καταβολὴν δὲν ἐπύρκει. Τὸ τεκτ. τοῦτο μέγαρον, τὸ ὡς διὰ μαγείας καταρτισθὲν ἐντὸς ἡμερῶν μόνον, ὑπάρχει ἀψευδῆς μάρτυς τῆς ἀληθοῦς ἐργασίας, ὅταν αὕτη ἐμπνέεται ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς πεποιθήσεως, ἥτις ἐνέπνευσε καὶ ἐμπνέει πάντας τοὺς ἡμ. ἀδελφούς, τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν τοῦ τεκτ. ἐπ' ἐσχάτων πρόοδον.

Τὸ Συμβ. τῆς Μεγ. Ἀν. εἶχε πλήρη τὴν συναίσθησιν, ὅτι ἡ τεκτ. πειθαρχία καὶ ἡ τυπικὴ καὶ ῥυθμικὴ ὅσον οἶόν τε διεξαγωγὴ τῶν ἐργ. τῶν στοῶν ἔδει νὰ ἦ ἡ πρώτη αὐτοῦ φροντίς, διότι, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς τεκτ. ἐργασίας εὔρε τὴν ἀταξίαν ἢ ἐμπέδωσις λοιπὸν τῆς τεκτ. πειθαρχίας καὶ ὁ διακανονισμὸς τῆς εὐπρεποῦς καὶ τυπικῆς ἐργ. ἐν τῇ αὐστηρῇ τῶν τεκτ. ἐθίμων ἐννοίᾳ ὑπῆρξε τὸ πρῶτον τοῦ Συμβ. μέλημα, χάρις δὲ εἰς τὴν τῶν ἀγ. ἀδ. τῶν στοῶν προθυμίαν καὶ τὴν φιλότιμον φροντίδα καὶ μερίμναν τῶν ἀδ. Σεβ. τοῦτο καταρθώθη κατὰ τὸ πλεῖστον, δυνάμεθα δὲ ἤδη νὰ εἰπώμεν ὑπερηφάνως, ὅτι τὸ πρῶτον στερεὸν βῆμα πρὸς τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλλ. τεκτ. ἐπετελέσαμεν, καὶ ἡ βῆσις τῆς κανον. καὶ ἀπροσκόπτου ἐργασίας ἐτέθη ἐπὶ ἐδάφους ἀσφαλοῦς. Αἱ λοιπαὶ κανονιστικαὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν στοῶν προσπάθειαι τοῦ Συμβ. ὑπῆρξαν ἐπιτυχεῖς αἱ περὶ μνησέων, περὶ κρούσεων, περὶ διπλωμάτων, περὶ μπρώων, περὶ νόθεσιῶν καὶ τακτοποιήσεως ἀτάκτων κλπ διατάξεις, αἵτινα ἀσαφῶς ἐν τοῖς νῦν Γεν. Καν. ἐκτίθενται, διὰ ψηφισμάτων ῥητῶς ἠρμυνεύθησαν καὶ ἐφηρμύθησαν ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῶν ἐργαστασιῶν.

Ἀλλὰ τὸ Συμβ. τῆς Μεγ. Ἀν. ἐκ τῶν πρώτων

αὐτοῦ φροντίδων ἔκρινε τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τῶν μετὰ τῶν λοιπῶν Μεγ. Ἀνατολῶν καὶ λοιπῶν τεκτ. κέντρων τοῦ Κόσμου σχέσεων αὐτοῦ καὶ τὴν ἀναγγελίαν τῶν διαγραφῶν, αἵτινες ἐγένοντο ἐκ τοῦ μπρώου τῆς Μεγ. Ἀν. τῶν ἀποτελεσάντων τὸ ἐν Ἀθήναις παράνομον τεκτ. κέντρον. Διὸ τῇ συνεννοήσει μετὰ τοῦ Σεπτ. Ὑπάτου Ἑλλ. Συμ. τοῦ 33. ἐγένετο ἡ δέουσα περὶ τούτου ἐνέργεια, καὶ δι' ἐγκυκλίων καταλλήλων πρὸς τὰς διεθνεῖς τεκτ. δυνάμεις κατεστάθησαν γνωστὰ τὰ γενόμενα. Εὐτυχῶς πᾶσαι αἱ τεκτ. δυνάμεις τοῦ Κόσμου τοῦ ἀρχ. καὶ παρ. Σκωτ. Δογμ. μετὰ χαρᾶς ἐδέξαντο τὰς ἡμετέρας ἀνακοινώσεις, ἀποκηρύξασαι καὶ διαγράψασαι τῶν μπρώων αὐτῶν τοὺς ἀποστάτας τοῦ τεκτονισμοῦ, διαβεβαιώσασαι δὲ καὶ διατρανώσασαι τὰς πρὸς τὴν ἡμ. Μεγ. Ἀν. συμπαθείας τῶν.

Ταύτας τὰς εὐστόχους ἐνεργείας τοῦ Συμβ. ἐπέστηψεν ἡ ἀπόκτησις δύο ἐπι ἐργοστασιῶν, ἐν οἷς ἐξασκεῖται ἡ Β. ἡμῶν τέχνη. Τὸ πρῶτον ἰδρύθη ἐν Πάτραις ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γερμανὸς Πατρῶν» τὸ δεύτερον δὲ ἐν Καίρῳ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἴσις». Ἀμφότερα τὰ ἐργοστάσια ταῦτα προκόπτουσι καὶ ἀναπτύσσονται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μεγ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος, διαχύνοντα τὰ τεκτ. φῶτα καὶ διαδίδοντα τὰς τεκτον. ἡμῶν ἀληθείας. Πλὴν τούτων, καὶ ἄλλη στοά, τέως ἐν ὑπνῷ διατελοῦσα, ἀψυπνίσθη καὶ ἤρξατο λῖαν εὐδοκίμως τῶν ἐργ. αὐτῆς ἀπὸ Ἰανουαρίου παρελθόντος. Ἡ στοά αὕτη ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀττικὸς Ἀστήρ» προκόπτει ἐπίσης, ὡς εἶπον, ἐν ταῖς ἐργ. αὐτῆς, ὑπὸ τὴν δραστηρίαν ἡγεσίαν τοῦ σοφοῦ ἡμῶν συναδέλφου ἀδ. Φλογαίτου, ὅστις οὐ παύεται μεριμνῶν ὡς πατήρ ὑπὲρ αὐτῆς, καίτοι πολλαὶ τῷ ἦσαν αἱ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἐργ. τῆς δυσκολίαι.

Τὸ Γραφεῖον τῆς Μεγ. Ἀν. ἐφρόντισε πάσῃ δυνάμει ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐργ. τοῦ τεκτονισμοῦ οὐχ' ἦττον ὁμολογῶ ὅτι πολλὰ ὑπολείπονται γενέσθαι ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς κανονικὴν καὶ ἀπρόσκοπτον αὐτοῦ λειτουργίαν. Ἡ ἑλλειψίς γενικοῦ μπρώου, ὅπερ ἤδη θέλει καταρτισθῆ, διότι νῦν ἔχομεν ἐκ τῆς γενομένης θεωρήσεως τῶν εἰδικῶν τῶν στοῶν μπρώων τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, ἔφερε πολλὰς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μ. Ἀν. δυσχερείας. Μόλην τὴν προθυμίαν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν εἶχομεν, ὅπως καταρτισθῶσι βιβλία, μὴ ὑπάρχοντα τέως ἐν τῇ Μεγ. Ἀν. περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων ἀντικειμένων, δὲν ἐπετύχομεν τοῦ σκοποῦ ἕνεκα δυσχερειῶν, περὶ ὧν οὐ τοῦ παρόντος. Πάντα ὅμως ταῦτα

θά ὑπερπληθῶσιν εἰς τὸ μέλλον διὰ τῶν μέτρων, ἅτινα τὸ Συμβ.· ἔλαβε τελευταίως.

Τὰ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως θέλει ἐκθέσει ὑμῖν ὁ ἀδ.· Μ.· Θεσ.· περιορίζομαι μόνον νὰ εἶπω ὑμῖν ἀδ.· ὅτι τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν παρατηρηθέντων, ἀλλὰ μὴ ἐπιρραζόντων τὴν καν.· λειτουργίαν τῶν ἐργ.· ὀφείλονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ εἰς τὴν ὑλικὴν ἀνεπάρκειαν, ἥτις ὅσον οἶόν τε ἐπ' ἐσχάτων ἤρξατο ἐκλείπουσα, βελτιουμένων τῶν οἰκονομικῶν τῆς Μεγ.· Ἀν.·.

Τοιαῦτα ἐν συνόψει τὰ ἔργα καὶ αἱ προσπάθειαι τοῦ Συμβ.· τῆς Μεγ.· Ἀν.· ὅπερ ἀόκνως καὶ μετὰ πολλῆς περισκέψεως ἐργασθὲν κοτώρθωσε νὰ ὑπερνικήσῃ πάσας τὰς δυσκολίας, αἵτινες ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῆς καταστάσεως ἦσαν δυσυπέροβλητοι· ἐλπίζει δὲ ὅτι διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Μ.· Ἀρ.· Τ.· Σ.· θέλει κατορθώσῃ, διὰ τῆς συστηματικῆς καὶ ἐμφρονος ἐργ.· του νὰ ἀνυψώσῃ τὸν ἐν Ἑλλάδι τεκτ.· εἰς ὃ σημεῖον ἐμπρέπει ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν Γραφείων τῆς Μεγ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλ.·

Πρὸς τὴν Σεπ.· Συν.· τῆς Μεγ.· Ἀνατ.· τῆς Ἑλλάδος.

Διορισθέντες πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ Γραφείου τῆς Μεγ.· Ἀνατ.· καὶ συνελθόντες σήμερον τὴν 29 Ἰουνίου 0896 ἡμέραν Σαββάτον καὶ ὦραν ἕκτην μ. μ. ἐν τῷ Τεκτ.· Μεγ.· προέβημεν εἰς τὴν ἄνω ἐργασίαν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀδ.· Μεγ.· Γραμ.· Ἰ. θ. Βρυζάκη.

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἡμῶν ὑπῆρξεν ἀρίστη διὰ τὴν τάξιν ἐν γένει, ἣν παρατηρήσαμεν περὶ τὴν τήρησιν τῶν διαφόρων βιβλίων καὶ ἐγγράφων τῆς Μεγ.· Ἀνατ.·.

Τὸ πρωτόκολλον, τὸ βιβλίον τῶν ἐγκρινομένων βιβλ.· καὶ τὸ ὅμοιον τῶν ἀπορριπτομένων τηροῦνται μετὰ πολλῆς ἀκριβείας. Τάξις ἐπίσης πλήρης ἐπικρατεῖ καὶ ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τῇ ἐξωτερικῇ τῆς Μεγ.· Ἀνατολῆς καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰς διαφόρους Σεπ.· Στ.· καὶ τὸ Ὑπ.· συμβ.·.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εὔρε πρὸς ἐπιθεώρησιν Μητρώων τεκτόνων, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέοντα, ἥτοι μητρώων μαθητῶν, ἐταίρων καὶ διδασκάλων ὡς καὶ βιβλίον διπλωμάτων, διότι, ὡς ἐξηγήσεν ἐν τῇ Σεπ.· Συν.· ὁ ἀδ.· Μεγ.· Γραμ.·, ταῦτα ἐκρατήθησαν παρὰ τοῦ παρανόμου τεκτ.· κέντρον, θὰ καθαρτισθῶσι δὲ ἤδη ἐκκαθαρισθέντων τῶν μητρώων τῶν διαφόρων Σεπ.· στοῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ εἰλικρινῶς συγχαίρουσα τὸν ἀδ.· Μεγ.· Γραμ.·

Ἀθ. Βρυζάκην διὰ τὴν χαρακτηριστικὴν τάξιν, ἣν παρατήρησεν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μεγ.· Ἀνατ.· παρακαλεῖ τὴν Σεπ.· Συν.· ἵνα ἀπονεύμῃ αὐτῷ τὸν δίκαιον ἔπαινον.

Μετὰ τοῦ τρ.· ἀδ.· ἀσπ.·

Ἡ ἐπιτροπὴ
Θ. Φλογαίτης
Δ. Παπαγεωργίου
Σ. Κροκιδᾶς

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Μεγ.· Θεσ.· τῆς Μεγ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλ.·

Ἐν Ἀν.· Ἀθηνῶν, 5 Ἰουλίου 1896.

Πρὸς τὴν Σ.· Συνέλευσιν τῆς Μεγ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλάδος

Σ.· Συνέλευσις

Κατὰ τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν προέβημεν σήμερον εἰς τὴν ἐξέλεξιν τοῦ Μ.· Θεσαυροφυλακίου, καὶ μετὰ λεπτομερῆ ἐλεγχον φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν τὰ ἐξῆς. Ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Θεσαυροφυλακίου εὗρομεν ἀκριβείαν καὶ τάξιν μεγίστην, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ἐλαχίσταις λεπτομερείαις. Τὰ τε ἔσοδα καὶ τὰ ἐξόδα εἶναι ἀκριβέστατα ἐγγεγραμμένα, καὶ αἱ πληρωμαὶ πάσαι ἐνηρηγήθησαν ἐπὶ τῇ βάσει κανονικῶν ἐνταλμάτων, οἷς προσήρτηνται καὶ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ ἀνελλιπῶς.

Κατὰ τὸ τεκτονικὸν ἔτος 1895—1896 αἱ μὲν εἰσπράξεις ἀνήλθον εἰς δραχμὰς 9658 προερχόμεναι ὡς ἐξῆς.

1)	εἰσφορὰ Στ.· Ἀθηνᾶς	ἄστρ.	1320
2)	» » Πυθαγόρου	»	1215
3)	» » Πανελληνίου	»	750
4)	» » Μαραθῶνος	»	255
5)	» » Ἀττικοῦ Ἀστέρος	»	240
6)	» » Ἐτήσιαι	»	450
7)	Ἑκτακτος εἰσφορὰ μετὰξὺ ἀδ.·	»	499
8)	Εἰσφοραὶ συμβουλίου	»	195
9)	Εἰσπράξεις ἐκ διπλωμάτων	»	140
10)	» ἐκ δικαιωμάτων μυσσεως	»	275
καὶ 11)	» ἐξ ὁμολογιῶν 432 τοῦ τεκτονοῦ δανείου	»	4320
		τὸ ὅλον ἄστρ.	9658

Αἱ δὲ δαπάναι εἰς 9626,70, κατανεμόμεναι ὡς ἐξῆς.

1)	Ἐξόδα δύο ἐγκαταστάσεων ἐν γένει ὄστρακα	4602
2)	Γενικά ἐξόδα	» 4974,70
καὶ 3)	Ἐγγύησις εἰς ἐταιρίαν Ἀεριόφωτος	» 50
	τὸ ὅλον	» 9626,70

Ὅστε μένει ὑπόλοιπον ἐν τῷ ταμείῳ ποσὸν ἐξ ὄστράκων 31 καὶ 30.—Μετὰ τὸν ἀνωτέρω συνοπτικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἡ ἐπιτροπὴ φέρει εἰς γνῶσιν τῆς Συνελεύσεως τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν ἐσόδων ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ δύο κυρίως κεφαλαίων, τῆς τεκτονικῆς εἰσφορᾶς ἐξ ὄστράκων 10000, καὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς Μ. Ἀν. ἐκ διπλωμάτων καὶ δικαιωμάτων μυσήσεως εἰς α' καὶ β' συμβολικὸν βαθ.·.

Τὸ τεκτονικὸν δάνειον τῶν 10000 ὄστράκων, ἐφ' οὗ πολλὰ ἐστήριξε τὸ ἡμέτερον τάγμα, δὲν κατεινόθη δυστυχῶς ὡς ἔδει ὑπὸ τῶν ἀδ.· καὶ διὰ τοῦτο παρατηρεῖται μεγάλη ἀδιαφορία ἐκ μέρους αὐτῶν. Ὅχι μόνον δὲν ἐσπευσαν πάντες νὰ ἐγγραφῶσιν, ἀναλόγως τῶν πόρων τοῦ ἑκάστος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐγγραφέντων πολλοὶ ἠδιαφόρησαν πρὸς τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν, καὶ ἄλλοι οὐδ' ἐπέστρεψαν κἄν τὰς μὴ ἐξοφληθείσας ἡμολογίας. Ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ ὅπως οἱ μὲν μὴ ἐξοφλήσαντες ἐτι τὰς ἡμολογίας, ἄς ἔλαβον, σπεύσωσιν εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀντιτίμου, οἱ δὲ μὴ ἐγγραφέντες ἐτι ἄς πράξωσιν ἤδη τοῦτο, ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι μόνον διὰ καλῶν οικονομικῶν θὰ δυναθῆ νὰ εὐημερήσῃ τὸ τάγμα ἡμῶν. Πρὸς ἀποτροπὴν δὲ τυχόν καθυστερήσεων ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς τὸ ταμεῖον, ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ ὅπως κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἡμολογιῶν ὁ ἀδ.· Ἐθσαυροφύλαξ χρεόνῃ τοὺς ἀδ.· εἰς οὓς δίδει ἡμολογίας πρὸς διάθεσιν, ἀλλ' εἰσπράττει τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἀπευθείας κατὰ τὴν δῆλωσιν τῶν διαθεσάντων τὰς ἡμολογίας ἀδ.· ἑκάστον δὲ τούτων νὰ πιστόνη ἅμα τῇ παραλαβῇ ἐγγράφου δηλώσεως αὐτοῦ περὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἡμολογιῶν. Ἐξαίρεσις τοῦ μέτρου τούτου κατ' ἀνάγκην δύναται νὰ γείνη μόνον διὰ τὰς ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς Μ. Ἀν.· διατιθεμένας ἡμολογίας.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν ἐσόδων ἐκ διπλωμάτων καὶ δικαιωμάτων μυσήσεως εἰς α' καὶ β' συμβ.· βαθμὸν ἡ ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ ἐλάχιστον σχετικῶς ποσὸν τῶν εἰσπραχθέντων, ἄγεται νὰ πιστεύῃ ὅτι δὲν κατετίθησαν ἐτι ὑπὸ τῶν Στοῶν πάντα ὅσα εἰσεπράχθησαν. Συνιστᾷ ἐπομένως ὅπως ἐξακριβωθῇ τοῦτο· ἐὰν δὲ τοιοῦτό τι δὲν συμβαίη, νὰ ἐπιστηθῆ καὶ αὐτὴς ἡ προσοχὴ τῶν Στοῶν εἰς τὴν εἰπραξίν τῶν τοιούτων δικαιωμάτων. Ὡς παράδειγμα προσάγει τῇ Συνελεύσει ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ἐπὶ τοσούτων μυσθέντων κατὰ τὸ 1895—1896 εἰς γ' συμβ.· βαθμὸν μόνον 9 ἐπλήρωσαν εἰς τὸ Ἐθσαυροφυλάκιον δικαιώματα διπλώματος, ὀλίγα

δὲ φαίνονται σχετικῶς καὶ τὰ ἐκ μυσήσεων α' καὶ β' βαθ.· εἰσπραχθέντα.

Τὰ ἐξόδα, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένοντο καλῶς, (ἔπονται συστάσεις τινεὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἀναγόμεναι εἰς τὰς γεννησόμενας δαπάνας) Μετὰ τ' ἀνωτέρω ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει καθήκον αὐτῆς, ὅπως συστήσῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐκφράσῃ τὴν πλήρη εὐαρέσκεϊάν της εἰς τὸν Μ. Ἐθσαυροφύλακα ἀδ.· Στυλιανὸν Πετρᾶν διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν, ἣν καθιέρωσεν ἐν τῷ Μ. Ἐθσαυροφυλακίῳ, ἴσως διὰ πρώτην φοράν ἐν τῷ Ἑλλ.· Τεκτονισμῷ. Ἐῤ-χεται δὲ καὶ συνιστᾷ, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι οἱ ἀδ.· Ἐθσαυροφύλακες τηρήσωσι τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν καὶ τάξιν, ἐπὶ τῶν τεθεισῶν ἤδη βάσεων ὑπὸ τοῦ ἀδ.· Πετρᾶ, χάριν τῆς εὐημερίας τοῦ τάγματος.

Μετὰ τοῦ τρ.· ἀδ.· ἀσπασμοῦ

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

Α. Καλύβας, Β. Ἱεροπούλος, Ν. Γαζῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΣ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ὁ ἀδ.· Α. Ρούκης Α' ἐπόπτης τῆς Στ.· «Πυθαγόρας» ποιεῖται διὰ μακρῶν ἀνακοίνωσιν τῇ Στ.· περὶ τεκτονικοῦ ἐπεισοδίου, μεγάλῃς σημασίας, λαβόντος χώραν ἐν Γερμανίᾳ.

Ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς das deutsche Adelsblatt, λέγει, ὅργανον τοῦ «Συνδέσμου τῶν Γερμανῶν Εὐγενῶν» ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 18 Μαΐου ἐ. ἔ. ἀφήγησιν ἀθελειτικῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, ἣν διοργάνωσεν ἐν Παρισίοις ὁ κ. Letrillard, ὁ ἐπινοήσας τὸ πολιτικὸν βάπτισμα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ θρησκευτικοῦ μυστηρίου, καὶ ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῶν ὁργίων ἐκείνων ἐδημοσίευσεν τὰ ἐξῆς ἐναντίον τοῦ τεκτονισμοῦ :

«Πῶς ὀνομάζεται ἡ ἐταιρία αὕτη, ἔγραψε τὸ ὄργανον τοῦ «Συνδέσμου τῶν Γερμανῶν Εὐγενῶν», ἂν καλῆται «Σύλλογος διαδόσεως τοῦ ἀθελεισμοῦ», ἢ «Στοὰ», εἶνε σχεδὸν ἀδιάφορον, διότι ἐν πάσῃ περιπτώσει πρόκειται περὶ διαηλώσεως τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς τεκτονικοῦ πνεύματος. Ἡ «κτηνωδία», ἣτις εἶνε ἡ

ἑσχάτη συνέπεια τοῦ ἀθελστοικοῦ τεκτονισμοῦ καὶ ὁ γνωστὸς τελικὸς αὐτοῦ σκοπός, «ἐξεδηλώθη τιμίως» ἐνταῦθα εἶπερ πον ἄλλοθι. Ἠθέλομεν ἀπαλλάξει τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τῶν κτηνωδῶν τούτων λεπτομερειῶν, ἐὰν δὲν ἐθωροῦμεν ὡς τὴν σπουδαιοτάτην ἀποστολὴν τοῦ χριστιανικοῦ τύπου τὸ μετὰ πάσης δυνάμεως ἐφιστῆν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ πολλαχῶς παραγνωριζομένου δηλητηριώδους σπέρματος, ὅπερ κρύπτεται ὑπὸ τὸν ἀθῶον πέπλον τοῦ τεκτονισμοῦ. Ὀλίγοι μόνον μετὰ τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων ἔχουσιν ἰδέαν τινὰ περὶ τοῦ τίνος τελικοῦ σκοποῦ ἐπιδιώκει ἡ ἑταιρεία των. Οἱ κατώτεροι βαθμοὶ κρατοῦνται εἰς ἄγνοίαν καὶ, μὲ παντὸς εἶδους παιδαριώδεις τελετὰς καὶ μεγαλορρημονας φράσεις περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑποστάσεως τῶν πραγμάτων, παραπλανῶνται. Μόνον οἱ ἀνώτεροι καὶ ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ τοῦ περιφήμου τάγματος εἶνε μεμνημένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν «Μυστηρίων». "Οτι στοαί τινες τοῦ γερμανικοῦ τεκτονισμοῦ διετηρήθησαν ἀγναί, ἐπιθυμοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν, ἀλλ' εὐρίσκονται εἰς χαλαροὺς δεσμοὺς πρὸς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν, ἥτις—ὡς πολλαχῶς κατὰ τὸν μᾶλλον ἀξιόπιστον τρόπον ἀπεδείχθη—οὐδὲν ὀλιγώτερον σκοπεῖ, ἢ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τὴν μυστικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν λαῶν διὰ τῶν εὐτελεστάτων μέσων πρὸς εὐτελεστάτους σκοποὺς».

Εἰς ταῦτα πολλοὶ ἐκ τῶν γερμανῶν ἀδελφῶν ἀπήντησαν προσηκόντως, ἀλλ' ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Εὐγενῶν» ἐπέμεινεν εἰς τὰς συκοφαντίας της καὶ ἀπαντῶσα εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν ἐκ μέρους ἐλευθέρων τεκτόνων ἀπευθυνθείσας ἀναιρέσεις ἐδημοσίευσεν μετὰ τῶν ἄλλων τὰ ἐξῆς :

«Ἄν ἐστεμμένοι κεφαλαὶ καὶ πρίγκιπες, ἀκόμη καὶ τοῦ βασιλικοῦ ἡμῶν οἴκου, ἀναμφιβόλως ἐν εὐγειῇ προθέσει ἐδείχθησαν πρόθυμοι νὰ ὑποστηρίξωσι τοὺς τεκτονικοὺς ἀγῶνας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς γενικῆς φιλανθρωπίας, τοῦτο ἀποδεικνύει ἀκριβῶς μόνον ὅτι πρὸ πολλοῦ εἶνε φανερόν, ὅτι δηλαδὴ τοιοῦτοι ἄρχοντες, ὡς ἐν γένει τὸ μέγα πλῆθος τῶν μελῶν τοῦ τάγματος, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοί, μέχρι τῶν Σεβασμιῶν, εὐρίσκονται εἰς πλήρη ἄγνοιαν τῶν τελικῶν σκοπῶν, οὓς ἡ μυστικὴ διοίκησις τῆς διεθνοῦς ταύτης ἑταιρείας ἐπιδιώκει. Εἶνε δὲ τοῦτο ἀκριβῶς τὸ τραγικὸν σημεῖον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μυστικοῦ τούτου κράτους εἰς τινὰ πεπολιτισμένα ἔθνη τοῦ κόσμου, ὅτι ἀκριβῶς ὑπερέχοντα σημεῖα τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς μοναρχικῆς ἰδέας ἐργάζονται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἐχθρῶν ἀμφοτέρων τούτων».

Ὁ σκοπὸς τῶν δημοσιεύσεων τούτων καθίσταται φανερὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω. Πρόκειται νὰ προλειανθῇ τὸ ἔδαφος εἰς τὸ ἀντικειμενικὸν συνέδριον, ὅπερ συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ παπισμοῦ καὶ συνέρχεται ἐντὸς βραχέος ἐν Τριδέντῳ. Διὰ τοῦτο οἱ κληρικοὶ πάντων

τῶν δυτικῶν κρατῶν ἐργάζονται νὰ ἐνσπείρωσι τὴν δυσπιστίαν τῶν χριστιανικῶν λαῶν πρὸς τὸν τεκτονισμόν, καὶ διὰ τοῦτο εἰδομεν τελευταῖον ἐν Γαλλίᾳ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τῶν βασιλοφρόνων κόμητα Μὺν δημοσιεύοντα προκήρυξιν πρὸς τοὺς ὁμόφρονας ἐναντίον τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀντικεκτονικοῦ συνεδρίου. Τῶν παντοίων λοιπὸν συκοφαντιῶν, ὡς κυρίως ὁ δυτικὸς κληρὸς διαδίδει κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ, ἐγένετο ὄργανον καὶ ἡ «Γερμανικὴ Ἐφημερὶς τῶν Εὐγενῶν». Ἀλλὰ τὰ δημοσιεύματα αὐτῆς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρέλθωσιν ἀπαρητήρητα ἐν Γερμανίᾳ, ἐγένετο δὲ πρὸς αὐτὰ ἐπισημοτάτη ἀπάντησις καὶ ἀληθῶς ἀποστομόνουσα τοὺς συκοφάντας. Διότι ἐδημοσίευσθη ἤδη εἰς τὰ τεκτονικὰ φύλλα τῆς Γερμανίας ἡ ἐκθεσις, ἣν ὁ προστάτης τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ ἐπίτιμος Μ'. Δ'. τῶν τριῶν ἐν Βερολίῳ Μερ'. Ἀν'. ἀδ.: πρίγκιψ Λεοπόλδος τῆς Πρωσσίας, ἐξάδελφος τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ υἱὸς τοῦ ἥρωος τῆς Σαδόβας καὶ τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου πρίγκιπος Φρειδερίκου Καρόλου ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον Β'. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἐν τῷ κληρικῷ πύργῳ Glienicke τῇ 10 Ἰουνίου 1896.

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα καὶ Βασιλέα

Γαληνότητε καὶ ἰσχυρότατε Αὐτοκράτορ καὶ Βασιλεῦ,
Εὐμενέστατε Αὐτοκράτορ, Βασιλεῦ καὶ Κύριε,

Τῇ ἡμετέρᾳ Αὐτοκρατορικῇ καὶ Βασιλικῇ Μεγαλειότητι ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἐκθέσω μετὰ πάσης ἀφοσιώσεως τὰ ἐξῆς :

Ὅτε κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1894 τῇ Ἰψηλῇ ἐπινεύσει τῆς Τ. Μ. ἀνέλαβον τὴν προστασίαν τῶν τριῶν ἐνταῦθα ἐγκατεστημένων ἀρχαίων πρωσσικῶν Μερ'. Ἀν'. ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσω ὅτι—πιστὰ εἰς τὰς παραδόσεις—αἱ ἐργασίαι αὐτῶν καὶ αἱ ἐργασίαι τῶν ὑπ' αὐτὰς στοῶν μοναδικὸν σκοπὸν εἶχον πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅπως τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη, πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Πατρίδα, ἀναξωπυρήσωσι καὶ ἐνισχύσωσι.

Ἦδη δὲ, ἀφοῦ πλέον τῶν δύο ἐτῶν ἤσκησα τὴν προστασίαν, καὶ ἐκτὸς τούτου ὡς ὑπατος ταξίαρχος ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Μεγάλης Ἐθνικῆς Στοῆς τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων τῆς Γερμανίας ἐτέθη, δύναμαι τὴν ἀντίληψίν μου ἐκείνην ἐν πληρεστάτῃ πεποιθήσει νὰ ἐπιβεβαιώσω.

Τούτου ἕνεκα μοι εἶναι λίαν λυπηρὰ αἱ ἐπιθέσεις, οἷαι ὀνομαστὶ ἐν προσφάτῳ χρόνῳ αἱ κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ τῶν σκοπῶν του, ἰδίᾳ ἐν ταῖς καθολικαῖς ἐφημερίσιν ἐξεσφενδονίσθησαν ὑπὸ τοῦ καθολικοῦ κόμματος, καὶ αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ περιέχουσι τόσον ἀνοήτους ἀνακοινώσεις, ὥστε ρίπτουσιν ἀλλόκοτον φῶς ἐπὶ τῆς εὐφύιας τῶν ἀναγνωστῶν, δι' οὓς ἐγράφησαν.

Ἀλλ' ἰδιαιτέρως εἶναι ἄξιον οἴκτου, ὅτι ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενη

«Γερμανική Ἐφημερίς τῶν Εὐγενῶν», ὄργανον τοῦ «Συνδέσμου τῶν Γερμανῶν εὐγενῶν» ἐπεδόθη εἰς τοιαύτας μομφάς, οἷαι αἱ ἐν τοῖς φύλλοις αὐτῆς τῆς 3 καὶ 18 Μαΐου ε. ε. δημοσιευθεῖσαι.

Ὡς προστάτης τῶν τριῶν ἀρχαίων πρωσικῶν Μεγ. Ἀν. θεωρῶ καθήκον μου νὰ προστατεύσω ταύτας ἐναντίον τοιούτων σκοφαντιῶν, αἰτινες ἠδύνατο νὰ περιέλθωσι καὶ εἰς γνῶσιν τῆς Γ. Μεγαλειότητος.

Τὸ ὄργανον τοῦ Συνδέσμου τῶν Γερμανῶν Εὐγενῶν παρουσιάζει εἰς τοὺς ἀγανώστους του τὰ ὄργια παρισινήσ τινος κοινωνιστικῆς δημοκρατικῆς λέσχης ἀθεϊστῶν, ὡς διαδήλωσιν τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ τοῦ ἀγνοῦ τεκτονικοῦ πνεύματος, πειράται δὲ ὡς τοιαύτην νὰ τὴν ἀφηγηθῆ καὶ νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ. Τὸ αὐτὸ φύλλον ὁμιλεῖ περαιτέρω περὶ τοῦ πολλαχῶς παραγνωρισθέντος δηλητηριώδους σπέρματος, ὅπερ δῆθεν κρύπτεται ὑπὸ τὸν ἀθῶον πέπλον τοῦ Τεκτονισμοῦ, πλάττει δὲ μυθολογίαν περὶ κεντρικῆς διοικήσεως, ἣτις οὐδὲν ὀλιγώτερον σκοπεῖ ἢ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τὴν μυστικὴν ἐπὶ τῶν λαῶν κυριαρχίαν διὰ τῶν εὐτελεστάτων μέσων καὶ πρὸς εὐτελεστάτους σκοπούς. Ἄλλ' ἤδη τὸ θεῖον ἐνδιαφέρον ὅπερ οἱ ἀείμνηστοι αὐτοκράτορες Γουλιέλμος Α' καὶ Φρειδερίκος Γ' ἐπέδειξαν πρὸς τὸν Τεκτονισμὸν ὤφειλε νὰ προστατεύσῃ τοῦτον ἐναντίον τοιούτων ὑπονοιῶν.

Ἐν τῷ τυπικῷ τῆς μνήσεως τῆς Μεγάλῃς Ἐθνικῆς Μητρὸς Στοιᾶς τῶν Ἐλευθέρων τεκτόνων ἐν Γερμανίᾳ φέρονται ἐν τῇ προσλαλιᾷ τοῦ προεδρεύοντος πρὸς τὸν μνουόμενον τὰ ἐξῆς κατὰ λέξιν :

«Ἐὰν σύ, ὡς εὐθύς καὶ εὐσυνειδήτος ἀνὴρ, ἠθέλεις ἔχει διαταγμὸν τινα, ὅτι ἐν τῇ στοᾷ συμβαίνει τι, ὅπερ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς θρησκείας κατὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς κυβερνήσεως, ἢ τῶν χρηστῶν ἠθῶν, ἀντιστρατεύεται, σὲ διαβεβαίω διὰ τοῦ λόγου τῆς τιμῆς ἐμοῦ καὶ ὀλοκλήρου τῆς στοᾶς, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ὑφίσταται. Ἄγνός σεβασμός πρὸς τὸ Ὑπέριaton Ὄν, ὑπακοὴ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς νόμους, ἀγάπη πρὸς τοὺς ὁμοίους ἡμῶν, πίστις καὶ ζήλος εἰς τὴν ἀποστολήν μας, ταῦτα εἶνε τὰ καθήκοντα, ἅτινα ἡμεῖς ἐπιβάλλομεν εἰς τὸν Ἐλεύθερον Τέκτονα, καὶ αἱ ἀρεταὶ αἰτινες δέου νὰ εἶναι ἀναπόσπαστοι ἀπ' αὐτοῦ».

Ἐν ταῖς λέξεσι ταύταις, ὡς ὁμοίας καὶ αἱ ἄλλαι Μεγάλαι Ἐνατολαὶ περιέχουσιν ἐν τοῖς τυπικοῖς τῶν εἰσοδοῶν, ἐγκρατεῖται ἀληθῆς τεκτονισμὸς καὶ ἀγνὸν τεκτονικὸν πνεῦμα. Ἐκφράζουσι δ' αὐταὶ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ τέλη τοῦ γερμανικοῦ τεκτονισμοῦ εὐκρινέστατα.

Εἰς ἀντίθεσιν τῆς «Γερμανικῆς Ἐφημερίδος τῶν Εὐγενῶν» θεωρῶ ἐγὼ ἀκριβῶς ἐν τοῖς σήμερον χρόνοις τὰς ἐγγωρίους τεκτονικὰς στοᾶς ὡς ἰδιαίτερα φυτώρια θρησκευτικῆς εὐσεβείας καὶ πατριωτισμοῦ, καὶ λαμβάνω τὸ θάρρος ἐνεκα τούτου, ἐκ πλήρους πεποιθήσεως καὶ θερμοτάτου ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τοῦ τεκτονισμοῦ,

ὡς ἐν γένει οὗτος ἀσκειται ἐν ταῖς πρωσικαῖς καὶ γερμανικαῖς χώραις, νὰ συστήσω αὐτὸν μετὰ πάσης ἀφοσιώσεως εἰς τὴν περαιτέρω εὐμενῆ προστασίαν καὶ εὐνοίαν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς Μεγαλειότητος.

Εὐπειθέστατος

Φρειδερίκος Λεοπόλδος

Πρίγκιψ τῆς Πρωσσίας.

Συνεπεῖα τούτου ἐντολῆ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τὸ ἰδιαιτέρον αὐτοῦ γραφεῖον ἀπέστειλε τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν :

«Πρὸς τὸν Δούκην τῆς Α. Β. Τ. τοῦ πρίγκιπος Φρειδερίκου Λεοπόλδου τῆς Πρωσσίας, ὑποστράτηγον ἐν ἐνεργείᾳ καὶ δεσπότην τοῦ Nikisch

VON ROSECK

Εἰς Πότσδαμ.

Τὴν ὑμετέραν εὐγένειαν λαμβάνω τὴν τιμὴν συνεπεῖα ὑψηλῆς ἐντολῆς νὰ παρακαλέσω, ὅπως εὐαρεστηθῆ ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Α. Β. Τ. τὸν Πρίγκιπα Φρειδερίκον Λεοπόλδον τῆς Πρωσσίας, ὅτι ἢ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς μετὰ μεγάλης λύπης του ἐμαθεν ἐκ τοῦ ἐγγράφου αὐτῆς τῆς 10ης τ. μ. ὁποίας ἀδίκους ἐπιθέσεις καὶ σκοφαντίας ἐδημοσίευσεν ἐναντίον τοῦ Γερμανικοῦ Τεκτονισμοῦ τὸ ὄργανον τοῦ Συνδέσμου τῶν Γερμανῶν Εὐγενῶν ἢ «Γερμανικὴ Ἐφημερίς τῶν Εὐγενῶν» ἐν τοῖς φύλλοις τῆς 3 καὶ 18 Μαΐου ε. ε. Ἡ Α. Μ. ἠὺδόκησε νὰ μὲ διατάξῃ νὰ συνεννοηθῶ ἐνεκα τούτων μετὰ τοῦ προστάτου τοῦ ἐν λόγῳ συνδέσμου τῆς Α. Τ. τοῦ Δουκὸς Ἐρνέστου Γυνθέρου τοῦ Σλέσβιγ Ὀλστιάδων. Ἐκ τοῦ ἀυλαρχείου τῆς Α. Τ. μοὶ ἀνεκοινώθη ὅτι οὗτος ἤδη ἦλθεν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ εἰρημένου συνδέσμου κόμητος φὸν δὲρ Σχούλεμβουργ Βέτζενδορφ ὡς πρὸς τὰ γενησόμενα κατάλληλα διαβήματα διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

(ὑπογ.) **Δουκάνους».**

Μετὰ τοιαύτην ἐπίσημον ἐνέργειαν, εἰς ἣν ὁ Αὐτοκράτωρ προέβη συνεπεῖα τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐξαδέλφου του διὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πολιτικοῦ του γραφείου φὸν Δουκάνους ἐπεβλήθη εἰς τὴν «Γερμανικὴν Ἐφημερίδα τῶν Εὐγενῶν» ν' ἀναιρέσῃ ὅσα κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ ἐξήμεσε καὶ ἐπραξε τοῦτο αὐτὴ μὲ ὕφος μαστιγωθέντος κυνὸς ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 25ης Μαΐου.

Τοιαῦτα, κατέληξεν ὁ ἀδ. α' ἐπόπτης, ἐνεργοῦνται ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ ἐπισημοτάτων ἀρχῶν, καὶ τοιοῦτον θεῖον ἐνδιαφέρον δεικνύουσιν ὑπὲρ τοῦ Τεκτονισμοῦ αὐτοκράτορες, ἡγεμόνες καὶ πρίγκιπες. Εὐχομαὶ δὲ ν' ἀνατείλῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἀπὸ τῆς ἐστίας τοῦ Βασιλικῆς ἡμῶν Οἴκου θὰ ἀναιρῶνται αἱ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ ὑπόπλους κυκλοφοροῦσαι σκοφαντίαι.

Ἐν ἐτέρᾳ συνεδριάσει τῆ Σ'. Στ'. Πυθαγόρας ὁ ἀδ.'. Α. Ρού-
κας ἐκτελῶν χρέη Σιβ.'. ἐποίησατο τὴν ἐξῆς ἀνακοίνωσιν :

Ὁ Μ.'. Διδ.'. τοῦ Ἰταλικοῦ Τεκτονισμοῦ ἀδ.'. Ἐρνέστος Νάθαν
33.'. ἀπέστειλε πρὸς πάσας τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του τεκτ.'.
Στοῶς τῆ 8)10 Σεπτεμβρίου, ἡμέρα τῆς εἰς Ρώμης εἰσόδου τῶν
ἰταλικῶν στρατευμάτων καὶ καταλύσεως τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ
Πάπα, διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἐν Τριδέντῳ ἀντιτεκτονικοῦ συνεδρίου.
Ὁ πίναξ οὗτος τοῦ Ἀδ.'. Νάθαν ἀπευθύνεται πρὸς πάντας τοὺς
Ἰταλοὺς ἐλευθέρους τέκτονας καὶ ἔχει κατὰ πιστὴν μετάφρασιν ὡς
ἐξῆς :

Ἄγαπητοὶ ἀδ.'.

Ἀπὸ μακροῦ διεξάγεται καθ' ἡμῶν ὑπὸ ἀντιφώσεως μερίδος
πόλεμος διὰ τῶν ὄπλων τῶν εὐτελεσιτάτων συγκοφαντιῶν, τῆς δια-
στροφῆς τῶν γεγονότων, τοιαύτης δὲ ἐπινοήσεως καὶ παραμορφώ-
σεως, ὥστε ἡμεῖς εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀμνητῶν παριστάμεθα ὡς οἱ
κοινότατοι κακοῦργοι. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐπέπρωτο νὰ ἴδωμεν τὸν
ἀνώτατον ποιμένα, ὅστις ἴσταται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς καθολικῆς ἐκκλη-
σίας, νὰ ἐνθαρρύνῃ ἐκείνους, οἵτινες ἐπιδιώκουσι νὰ ἐξουτώσωσιν
ἡμᾶς, ὡς μεγάλους θεοστυγεῖς κακοῦργους. Ὑπὸ τὴν προστασίαν
αὐτοῦ διοργανοῦται ἐν Τριδέντῳ ἀντιτεκτονικὸν συνέδριον, ἐν ᾧ
ὀλόκληρον ρεῦμα ψευδολογιῶν καὶ συγκοφαντιῶν θὰ ἐκχυθῆ καθ'
ἡμῶν. Ἀπέναντι τοῦ γεγονότος τούτου, ἐπέχοντος τόπου προκλήσεως
πρὸς ἡμᾶς, ὀφείλομεν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν,
ἣτις σημαίνει τὸ τέλος τῆς κοσμικῆς τῶν Παπῶν ἐξουσίας, ἐπισημῶς
νὰ ὑποσχεθῶμεν, ὅτι πικρότερον θὰ συμπίξωμεν τὰς τάξεις καὶ θὰ
ἐξακολουθήσωμεν ἀφιερῶντες τὴν δραστηριότητα ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ
ιδεώδους, τοῦ εὐγενοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς ὑφ' ὅλας
αὐτοῦ τὰς μορφάς. Ὑποσχεθῶμεν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐπισημῶς
νὰ ἐξακολουθήσωμεν βαδίζοντες ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπαρεγκλι-
τως καὶ ἀφόβως».

Ἡ διαμαρτυρία τοῦ κραταιοτάτου ἀδελφοῦ καταλήγει μετὰ τι-
νας ἄλλας συμβουλὰς ὡς ἐξῆς :

«Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀναμνησθῶμεν, ἀγαπητοὶ ἀδελ-
φοί, τῶν χριστιανῶν, οἵτινες ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπό-
λει ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθοῦς χριστιανικῆς θρησκείας ἀγωνίζονται
καὶ ἀποθνήσκουσι διὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν οἰκογένειάν των. Ἄν
δὲ ὁ Πάπας ὑπὲρ τῶν ἀγνῶν τούτων Μαρτύρων τῆς χριστιανικῆς
θρησκείας οὐδένα εὐρίσκει λόγον ἐνισχύσεως, ἐπαίνου, ἢ τουλάχισ-
τον συμπαθείας, καὶ ἂν ὁ ἄκαμptos ἐγῶισμός ἐμποδίζει τὰς ἄν-
νάμεις νὰ ἐλευθερώσωσι τοὺς ἀτυχεῖς τούτους ἐκ τῆς τυραννίας,
ὀφείλομεν ὅμως ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, νὰ πέμψωμεν τοὺς ἐγ-
καρδίους χαιρετισμοὺς καὶ τὰς ἐνθέρμους εὐχὰς ἡμῶν πρὸς τοὺς

ἀληθεῖς τούτους χριστιανούς καὶ ἥρωας. Εἰς τοὺς Μάρτυρας τού-
τους ἀνήμεῖ ἡ καρδιά ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐμμεῖναιτε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ δεχθῆτε
τὸν ἀσπασμόν μου.

Ἐρνέστος Νάθαν 33.'.

Μεταφέρομεν ἐν μεταφράσει, γενομένη ὑπὸ τοῦ ἀδ.'. Γ. Οἰκονό-
μου, τὴν ἐκ Βιέννης πρὸς τὸ ἐν Βουδαπέστη ἐκδιδόμενον τεκτ.'.
περιοδικὸν «Ἀνατολή» ἔχθεις ἐντυπώσεων περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι
τεκτ.'. ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν 7)βριον 1895 ἐν Ἀθήναις διατρίψαντος
ἀδ.'. Α. Ἀντωνόβιτς, ἔχουσιν ὡς ἔπεται :

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί,

Διὰ ταχυδρομικοῦ μου δελταρίου ἐκ Νεαπόλεως σᾶς ἐγνωστο-
ποίησα ὅτι ἐπεσκέφθην τὰς ἐν Ἀθήναις Σ'. Στ.'. καὶ ὅτι θὰ σᾶς
πέμψω ἐκ Βιέννης τὰς περὶ αὐτῶν ἐντυπώσεις μου. Δὲν ἠδυνή-
θην μέχρι σήμερον νὰ ἐκπληρώσω τὴν πρὸς τὴν Σ'. Στ.'. μου
«Stella Orientalis» ὑπόσχεσίν μου, καθόσον αἱ ἰδιωτικαὶ μου
ἐργασίαι, τὰς ὁποίας κατὰ πρῶτον ὄφειλον νὰ τακτοποιήσω, ἐπε-
σωρεύθησαν ἔνεκεν τῆς ἀπουσίας μου 31 ἡμερῶν ἀφ' ἑτέρου,
ὁμολογῶ ὅτι πρὸς τὴν τοιαύτην ἐργασίαν ὑστέρουσι ἢ τε διάθεσις
καὶ ἀναγκαῖα συλλογή. Σήμερον προβαίνω εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς
ἐργασίας ταύτης καὶ σᾶς παρακαλῶ, ἀγαπητοί μου ἀδ.'. ὅπως
ἐπιδαφιλεύσετε τὴν ἐπιείκειάν σας εἰς τὴν ἀσθενῆ μου περὶ τού-
του δρᾶσιν.

Ὡς γνωρίζετε ἤδη, διὰ Βελιγραδίου, Νύσσης καὶ Θεσσαλονίκης,
ἐταξείδευσα εἰς Πειραιᾶ—Ἀθήνας. Το ταξείδιόν μου τοῦτο, ὑπὸ
λαμπρὰν θερμὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ ἐπὶ τῆς ὡς ἐν κατόπτρῳ γαλη-
νιαίας θαλάσσης, ὑπῆρξεν ἐκτάκτως εὐχάριστον, οὕτω δὲ ἐφθασα
εἰς Ἀθήνας εὖ καὶ καλῶς ἔχων.

Ἐπειδὴ τὸ ταξείδιον τοῦτο ἐπεχείρησα ἀποκλειστικῶς ἔνεκεν
ἀναψυχῆς καὶ, ἐπαφελούμενος τῆς εὐκαιρίας, νὰ ἐπισκεφθῶ τὰ
ἀξιοθέατα μέρη τῆς κλασικῆς ἑλληνικῆς χώρας, εἰς οὐδὲν ἕτερον
ἐπέστησα τὴν προσοχήν μου, οὔτε ἐπίσης — καὶ τὸ ὁμολογῶ μετὰ
συστολῆς μου — εἰς τὸν ἑλληνικὸν τεκτονισμόν, περὶ τοῦ ὁποίου
μέχρι τοῦδε οὔτε ἤκουσα οὔτε ἐσκέφθην τι.

Ὅταν ἐσπέρην τινὰ περὶ τὸ μεσουνίκιον ἐπέστρεψα ἐκ τινος
θερινοῦ θεάτρον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, παρατήρησα τὸν προθάλαμον
πλήρη ἐξ ἐπενδυτῶν καὶ πύλων, τὴν δὲ μεγάλην αἴθουσαν φωταγω-
γημένην, χωρὶς νὰ εὐρίσκεται τις ἐν αὐτῇ. Ἠρώτησα τὸν διευ-
θυντὴν τοῦ ξενοδοχείου· τίσιν ἀνήκουσιν οἱ ἐπενδυταὶ οὗτοι καὶ
ποῦ εὐρίσκεται ὁ ὄμιλος, καθόσον οὐδένα βλέπω, οὗτος δὲ μοι ἀ-
πήντησεν ὅτι ἐν τῇ παρακειμένῃ αἰθούρῃ εὐρίσκονται οἱ ἐλευθεροὶ
τέκτονες. Ὁ συνοδός μου παρατήρησεν αὐτῷ, ὅτι καὶ ἐγὼ εἶμαι

ἐπίσης ἐλευθεροτέκτων' τότε ὁ διευθυντὴς οὗτος τοῦ ξενοδοχείου διὰ σημείου ἐγνώρισεν ἡμῖν ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι τοιοῦτος καὶ συγχρόνως διηθύνθη πρὸς τοὺς συνηθροισμένους εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν, ὅπως ἀναγγεῖλη αὐτοῖς ὅτι ἐνταῦθα εὐρίσκειται ἀδελφός τις ἐκ τῆς ἀπωτέρας Ἀνατολῆς, ἐναντίον τῶν διαμαρτυριῶν μου, ὅτι ἐγὼ ὡς ταξειδιώτης δὲν δύνamai τόσον ἄργα νὰ εἰσέλθω εἰς συναθροισιν.

Πάραυτα ἐξῆλθον τρεῖς ἀδελφοὶ καὶ μὲ παρεκάλεσαν ὅπως εἰσέλθω καὶ πῶα τοῦλάχιστον μετ' αὐτῶν ἐν ποτήριον οἴνου· μὴ δυνάμενος ἄλλως νὰ εὔρω διέξοδόν τινα καὶ σώσω τὸν ὕπνον μου, ἐξ ἄλλου δὲ αἰσθανόμενος τὸ ἐνδιαφέρον νὰ ἔλθω εἰς γνωριμίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν, ἐξήτησα συγγνώμην παρὰ τοῦ συνταξειδιώτου μου καὶ συνεμορφώθην πρὸς τὴν πρόσκλησιν.

Τὸ ὄνομά μου ἀνηγγέλθη μεγαλοφώνως τοῖς ἀδελφοῖς κατὰ τὴν εἰσοδόν μου παρὰ τοῦ μεγ.·. τελετ.·. οἱ δὲ ἀδελφοὶ μοι συνιστῶντο ἕκαστος ἰδίᾳ. Ἡ ἐργασία εἶχεν ἤδη περαιωθῆ καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρεκάθηντο ἐν ἀδελφ.·. δείπνῳ. Χωρὶς νὰ προαισθανθῶ τι, εὐρισκόμεν ἐν τῇ συναθροίσει τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Μεγ.·. Ἀν.·. Οὗτοι κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐνήγορον ἐκλογὴν καὶ ἔνεκεν τούτου εὔρον συνηθροισμένους ὅλους τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, ἐξαιρέσει τοῦ μεγ.·. Διδ.·. ὅστις εἶχεν ἤδη ἀπέλθει. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐγνώριζον τὴν ἑλληνικὴν μοὶ ἐβουλήθη ὡς διερμηνεὺς ὁ Ἀρχιτέκτων, ὅστις ὁμιλεῖ γερμανικὰ καὶ σλαβικὰ. Ἐξ ὅλων τῶν διευθύνσεων ἐχαιρετώμην παρὰ τῶν ἀδελ.·. οὓς ἠύχαριστων δι' ἐγκαρδίαν φράσεων, ἐννοεῖται βεβαίως ὅτι αἱ ἐκφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις ἐκατέρωθεν ἐγίνοντο διὰ διερμηνείας.

Συγχρόνως, προσεκληθῆν ἐἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Μ.·. Α.·. λαμβανούσης χώραν τὴν ἐπομένην ἡμέραν, μὲ τὴν δήλωσιν ὅμως ὅτι ἡ συνεδρίασις αὕτη θὰ εἶναι ἀπλή διοικητικὴ ἐργασία, ἥτοι ἡ ὄρκισις τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς.

Τὴν πρόσκλησιν ταύτην, διατυπωθεῖσαν εἰς γνησίαις ἀδελ.·. καὶ ἐγκαρδίους λέξεις, μετὰ χαρᾶς ἀπεδέχθην. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὠδηγήθην παρὰ τοῦ ἀδελ.·. διευθ. τοῦ Ξενοδοχείου ἐν ἀμάξῃ εἰς τὴν Στ.·. σκοπίμως δὲ μετέβην εἰς τὴν Στ.·. βραδέως, καθόσον δὲν ἤθελον νὰ παρευρίσκωμαι ὡς ἐπισκέπτης ἀπὸ τῆς ἐνάργεως τῆς συνεδριάσεως εἰς ἐργασίαν ἀφορῶσαν ἰδιαιτέραν λειτουργίαν αὐτῆς.

Κατὰ τὴν εἰσοδόν μου εἰς τὴν Στ.·. ἡ ὄρκωμοσία εἶχεν ἤδη περαιωθῆ, διὰ δοθέντος δὲ σημείου ἠγέρθησαν ἅπαντες οἱ ἀδ.·. καὶ μ' ἐχαιρέτισαν διὰ ΖΧΞ χειροκρουσίας. Μετὰ ταῦτα ὁ Μ.·. Α.·. ἐν γαλλικῇ γλώσσῃ, ἀπήγγειλέ μοι θερμοτάτον χαιρετισμόν, ὅστις διεκρίνετο κυρίως, ὅτι ἐξαιρετικῶς ἠύχαριστεῖτο χαιρετίζων ἐξ ὀνόματος τῆς Μ.·. Α.·. καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν Στ.·. τὸν ἀδελ.·. Ἀλέξανδρον Ἀντώνοβιτς ἐκ τῆς ἀπωτέρας ἀνατολῆς Σεμλίνοῦ

μέλος τῆς Σ.·. Στ.·. «Stella Orientalis» καὶ ἐγκατεστημένον ἐν Βιέννῃ· ἐξεδήλωσε δὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν διὰ τὰς ἐπισκέψεις μου κατὰ τὰς ἐργασίας. Μετὰ ταῦτα ἐστρεψεν ἐπὶ πολιτικοῦ ἐδάφους τὴν ὁμιλίαν του, ὅτι Σέρβοι καὶ Ἕλληνες ἐπιδιώκουσιν ὁμοίους πολιτικοὺς σκοποὺς, χωρὶς ἐν ταύτῳ νὰ συναντῶνται καὶ εἰς ἀντιζηλίαις ἐπὶ τῶν προθυμοποιήσεών των.

Περὶ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως, μὲ παρεκάλεσεν ἐπ' ὀνόματι του καὶ ἐπ' ὀνόματι ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐλευθεροτεκτόνων, νὰ διαβιβάσω τῇ Σ.·. Στ.·. «Stella Orientalis» ὡς ἐπίσης καὶ ταῖς λοιπαῖς Στ.·. ἐν Βιέννῃ, ἃς ἐπισκέπτομαι, καὶ ἐν γένει ταῖς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς συμβολ.·. Μεγ.·. Ἀν.·. τῆς Οὐγγαρίας ἐργαζομέναις Σ.·. Στ.·. τοὺς ἐγκαρδίους των ἀσπασμούς, καὶ ἐν ᾗ τυχὸν περιπτώσει ἀδελφός τις τῶν μνησθεισῶν Σ.·. Στ.·. ἤθελεν ἐνδιατρίβῃ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἰδίως ἐν Ἀθήναις, ἃς μὴ παραλείψῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ἐργασίας των, ἔστω δὲ βέβαιος περὶ τῆς ἐγκαρδίου καὶ ἀδελφικῆς ὑποδοχῆς του.

Πάραυτα ἠγέρθη ἵνα ἐν γερμανικῇ γλώσσῃ δι' ἐγκαρδίων λόγων ἐκφράσω τὰς εὐχαριστήσεις μου πρὸς τὸν Σεβασμ.·. Μ.·. Διδ.·. παραφράζων τὸν λόγον του, χωρὶς νὰ θίξω τὸ Πολιτ. μέρος, τὸ μὲν διότι πρὸς τοῦτο δὲν ἤμην ἀρμόδιος, τὸ δὲ διότι τοῦτο δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Τεκτον.·.

Μετὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι ἀδελ.·. τῆς Μ.·. Ἀν.·. μοὶ συνεστήθησαν ἰδιαιτέρως.

Ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεώς μου ταύτης θεωρῶ ἐπάναγκες νὰ σᾶς παραθέσω καὶ χρονολογίας τινὰς, σχέσιν πρὸς τὰς Ζ.·. Στ.·. ἐχούσας.

Παραθέτω ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἐν Ἑλλάδι Τεκτ.·. ὑφίσταται πρὸ 15τίας καὶ ἐργάζεται μετὰ πάσης ἐνεργητικότητος. Διετέλει πρότερον ὑπὸ τὴν Αἰγ.·. τῆς Μ.·. Α.·. τῆς Ἀγγλίας καὶ σήμερον ἐργάζεται κατὰ ἀγγλικὰς διατυπώσεις, αἵτινες εἰς τινα διαφέρουσι τῶν ἡμετέρων. Ἐν Ἑλλάδι ὑφίστανται δύο Μ.·. Α.·. ἐξ ὧν ἡ μὲν μία ἀνήκει εἰς τὸ Σκωτ.·. δόγμα, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὸ Γαλλικόν.

Δύο ἡμέρας βραδύτερον παρευρέθη εἰς τὰς τακτικὰς ἐργασίας τῆς Σ.·. Στ.·. «Πανελληνίου» ἐν Ἀ.·. Ἀθηνῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Μ.·. Στ.·. καθ' ἃς κατὰ συγκυρίαν ἐλάμβανεν χώραν καὶ εἰσοδὴ (μῦησις). Ἐκτὸς τοῦ Σεβ.·. τὰς θέσεις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Σ.·. κατέλαβον πρὸς τιμὴν μου ἀξιωματ.·. τῆς Μ.·. Στ.·. Ὡς ἐπισκέπτης ὠδηγήθην εἰς τὴν Α.·. καὶ ἔλαβον θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ Σεβ.·. ὅστις μοὶ προσδιώρισεν ἕνα ἀδελφ.·. ὡς διερμηνέα.

Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησεν ὁ συνηθῆς ἀμοιβαῖος χαιρετισμός, ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀλληλογραφίας, καὶ εἶτα ἡ εἰσοδὴ τοῦ αἰτοῦντος, ἥτις, ὡς παρετήρησα, τελεῖται πλέον ἐορτασίμως ἢ παρ' ἡμῖν.

Ἡ Στ.: καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς, πλὴν ἐλαχίστων παραλλαγῶν, εἶναι ὁμοία τῆς παρ' ἡμῖν.

Κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς μνήσεως ταύτης ἐξαίρω ἐνδιαφερόντως τὴν περιέργου στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ Σεβ.: ἀπῆλθονεν ἀδιακόπως ἐρωτήσεις πρὸς τὸν μνουόμενον, οὕτως ὥστε οὗτος ἐμελλε ν' ἀπαγγεῖλη ὀλοκλήρους πραγματείας, ἐνῶ ὁ Σεβ.: ὠμίλει ὀλίγον καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνεένεανε τὰς ἐρωτήσεις του.

Τὸ συγκινητικώτερον διὰ τὸν μνουόμενον εἶναι πάντως ἡ στιγμή, καθ' ἣν ὀδηγεῖται πρὸ τῶν ὠχρῶν καὶ πενθίμων λάμπσεων. Οὗτος ἐξάγεται ἐκ τοῦ ναοῦ ὅποτε σβύνονται ἐντελῶς πάντες οἱ λαμπτήρες.

Κατὰ τὴν ἄνοδον πρὸς τὴν Ἀνατ.: ὑπάρχουσιν ἐκατέρωθεν τῶν βαθμίδων ἀνὰ τέσσαρες δάδες, ἐφ' ἐκάστης τῶν ὁποίων εἶναι τοποθετημένον οἰνόπνευμα, ὅπερ ἀναπτόμενον παράγει ὠχρὰν λάμψιν. Ὡσαύτως ἐν τῷ μέσῳ τῆς Στ.: ὑπάρχει μέγα δοχεῖον, ὅπερ πληροῦται οἰνόπνευματος καὶ ἀνάπτεται ὁμοίως.

Αἱ πνευματώδεις αὐταὶ λάμπσεις παράγουσιν ἐν ἀσθενέσι, ὠχρὸν, φαντασματώδες φῶς, ὥστε τις οὔτε καλῶς νὰ διακρίνη οὔτε ν' ἀναγνωρίσῃ τινα δύναται.

Αἱ ὠχραὶ καὶ ἀσθενεῖς αὐταὶ λάμπσεις ἐξέρχονται κυματοειδῶς καὶ διακεκομμένως, ἐπικρατούσης δὲ βαθείας σιγῆς, ὀδηγεῖται ὁ μνουόμενος εἰς τὸν ναόν, ἐνθα μετὰ τὴν τρίτην κρούσιν τοῦ Σεβ.: χρησιμεύουσιν ὡς σύνθημα, ἀφαιρεῖται αὐτῷ τὸ κάλυμμα τῶν ὀφθαλμῶν. Ἡ στιγμή αὕτη, καθ' ἣν ὑπὸ τὸ ὠχρὸν φῶς διέκρινε τις φάσματα μόνον, εἰς ἐμέ, ὅστις εἶδον πολλὰς καὶ διαφόρους μνήσεις, προεκάλεσε φρικίαςιν, εἰς δὲ τὸν μνουόμενον ἡ ἐντύπωσις αὕτη θὰ ἦτο, φυσικῶ τὸ λόγῳ, πολὺ ἰσχυροτέρα.

Μετὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην ἐπηκολούθησεν ἡ ἐνδύσις καὶ διδασχὴ τοῦ μνουόμενου καὶ οὕτω ἡ εἰσδοχὴ αὕτη ἐπερατώθη.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας ταύτης μετέβημεν ὁμοῦ, πλὴν τινῶν ἀποχωρησάντων, εἰς πλησίον τι κείμενον οἶνοπυλῆον, ἐνθα μᾶς παρετέθησαν κρύα φαγητὰ καὶ ἐξαίρετος ἑλληνικὸς οἶνος, ὅστις εἶναι πολὺ γλυκὺς καὶ ἰσχυρὸς. Οἱ ἀγαπητοὶ ἀδελ.: καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὑπὸ τὰς προπώσεις, ἐπροθυμοποιούντο νὰ μᾶς ἐκδηλώσιν ἐγκαρδιώτερον τὰς περιποιήσεις των, πρὸς ἃς καὶ ἐγὼ ἐπίσης προσεπάθουν ν' ἀνταποκρίνωμαι ὁμοίως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὥραιας ταύτης διασκεδάσεως, ἅπαντες οἱ ἀδ.: μὲ συνῶδενσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἐνθα ἀπεχαιρέτισα αὐτούς καὶ τοῖς ἐξέφρασα διὰ θερμῶν λόγων τὰς εἰλικρινεῖς μου εὐχαριστήσεις διὰ τὴν ἐκτάκτως ὥραιαν καὶ ἀδελφ.: ταύτην δεξίωσιν.

Γνωστοποιεῖται τοῖς ἀγαπητοῖς ἀδελφ.: ὅτι κατὰ τὴν ὑψίστην ἀνθηρότητα τῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ μεγαλοπρεπείας, φρονῶ πρὸ

2200 ἐτῶν, ὑπῆρχεν ἐν Ἀθήναις ἐν Στάδιον, μέγα ἀνοικτὸν ἀμφιθέατρον.

Ἦδη πρὸς τέλεσιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων τὸ Στάδιον τοῦτο ἀνανεοῦται ὑπὸ τὸ αὐτὸ σχῆμα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως, ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, οὕτως ὥστε χρησιμοποιοῦνται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, ἅτινα ἐνυπῆρχον ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς· ἡ δὲ δαπάνη τοῦ κολοσσαίου τούτου ἔργου, ὅπερ περιλαμβάνει 70,000 θέσεις ἐκ λευκοῦ ἑλλην. μαρμάρου θὰ ἐξευρεθῇ ἐκ μεγάλων προσφορῶν, εἰς ἃς εἰς πλούσιος Ἑλλην ἐξ Ἀλεξανδρείας προσέφερε μόνος ἐν ἐκατομύριον φράγκα.

Ἡ τέλεσις τῶν ἀγῶνων τούτων, τοὺς ὁποίους θὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐξ ὄλου τοῦ κόσμου, καὶ καθ' οὗς οὐ μόνον οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πεπολιτισμένα ἔθνη θ' ἀναμετρήσωσι τὰς δυνάμεις των, ὠρίσθη διὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1896, ἡ δὲ ἀνανέωσις καὶ περαίωσις τοῦ Σταδίου θὰ εἶναι συντελεσμένη περὶ τὸ τέλος Μαρτίου ἢ ἀρχὰς Ἀπριλίου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἀναμφισβητήτου τυγχάνουτος ὅτι τινὲς ἢ περισσότεροι ἀδελφοὶ τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Συμβολ. Μ.: Στ.: σκοποῦσι νὰ ἐπισκεφθῶσι τοὺς ἀγῶνας τούτους, οἱ Ἕλληνες ἀδ.: μὲ παρεκάλεσαν, ὅπως ἕκαστος τῶν ἀδελ.: οἴτινες σκοποῦσι νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἀθήνας, ἀναγγείλωσι τοῦτο προηγουμένως καὶ ἐγκαίρως εἰς αὐτούς, ἵνα φροντίσωσι περὶ καλῆς καὶ εὐθηνῆς διαμονῆς, ὑποδοχῆς κλ. κλ. καθόσον προβλέπεται ὅτι θὰ εἶναι μεγάλη συρροὴ ξένων, καὶ συνεπῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μόλις θὰ ἡδύνατό τις νὰ εὗρη κατοικίαν, ὡς συνήθως.

Τινὲς τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν ἀποτελοῦσι μέρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σταδίου, θὰ ἦτο δὲ δι' αὐτούς εὐχάριστον, ἅμα δὲ ἡμῖν ὠφέλιμον, νομίζω δὲ ὅτι θὰ ἦτο πρακτικώτερον ὅπως ἕκαστος τῶν ἀδελ.: οἴτινες σκοποῦσι νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἀθήνας, δηλώσωσι τοῦτο πρὸς τὸν ἀδελ.: Geléri ἐν Ἀν.: ἵνα οὗτος γνωστοποιήσῃ ταῦτα πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Μηχανικὸν ἀδελ.: Σιγισμοῦνδου Μινεῖκον, ὅστις εἶναι λίαν πρόθυμος νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πᾶσαν πληροφορίαν.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ξενοδοχείου «Μινέρβα» ἐν ᾧ κατοικῶν καὶ ἐνθα εἶρον μεγάλην περιποίησιν καὶ εὐθηνίαν, εἶναι ἐπίσης ἀδελ.: καὶ ὀνομάζεται Γεώργιος Τζαμίχας. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο συνιστᾷ θερμῶς εἰς ὄλους τοὺς ἀδ.:

Παρὰ πόδας σημεῖῳ ἡμῖν ἀμέσως, ἀγαπητοὶ ἀδ.: τὰ ὀνόματα τῶν Ἑλληνικῶν Σ.: Στ.: 15 τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὧν 12 ὑπὸ τὴν Αἰγ.: τῆς Μ.: Α.: τ.: Ἑλ.: 2 ὑπὸ τὴν Μ.: Α.: τ.: Γαλ.: καὶ 1 ὑπὸ τὴν τῆς Μ.: Α.: τ.: Ἀγγλ.: διατελούσας. «Πανελλήνιον, Πυθαγόρας, Παρθενῶν, Ἀττικὸς Ἀστήρ, Σωκράτης, Μαραθῶν, Ἑλευσίς, Ρήγας Φερραῖος, ἅπασαι ἐν Α.: Ἀθηνῶν. Ἀχαϊκὸς Ἀστήρ, (Πάτρας), Ἥλιος (Ζάκυνθος). Φοίνιξ (Κέρκυρα), Στέλλα (Ζάκυνθος). Ἐνταῦθα κλείω τὴν ἀνταπόκρισίν μου, καὶ ἐπιφυλάσσο-

μαι κατά την προσεχῆ επίσκεψίν μου ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, νὰ σᾶς διηγηθῶ πλείονα προφορικῶς περὶ τῶν ἑλληνικῶν Σ.: Στ.: ὡς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐντυπώσεών μου.

Διατελῶ μετὰ τοῦ ἐγκαρδ.: ἀδ.: ἀσπ.:

Ὁ ἀντιπρ.: Σας ἀδ.:

Α. Ἀντώνοβιτς

ΤΕΚΤ. ΓΕΥΜΑΤΑ

ΓΕΥΜΑ Σ.: ΣΤ.: «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ»

Τὴν 18 Αὐγούστου ε. ε. ἐδόθη ἐν τῷ παρὰ τῇ ἀκτῇ τοῦ Φαλήρου ξενοδοχείῳ γεῦμα οἰκογενειακὸν παρὰ τῆς Σ.: Στ.: «Πανελληνιον» εἰς ὃ παρεκάθησαν κληθέντες ὁ Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Φιλῆμων ὁ α'. πρόσθ.: Μ.: Διδ.: ἀδ.: Ν. Πύργος, ὁ Μ. Ρητ.: ἀδ.: Γιαννόπουλος, ὁ Μ.: Γραμ.: ἀδ.: Βρυζάκης καὶ οἱ ἀδ.: Σεβ.: πασῶν τῶν ἐν Ἀθήναις Στοῶν. Τοῦ γεύματος μετέσχον καὶ πολλοὶ ἀδ.: ἄλλων στοῶν, κατὰ τὰ ἐπιδόρπια δὲ καὶ μετὰ τὰς τυπικὰς προπώσεις ὁ ἀδ.: Γιαννόπουλος προέπειν ὑπὲρ τῆς Σ.: «Πανελληνιον» ἧς ὁ τίτλος περικλείει ὅλους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τοὺς πόθους. Ὁ ἀδ.: Φιλῆμων ὑπὲρ τῶν Σεβ.: τῶν ἐν Ἀν.: στοῶν, ὁ δὲ ἀδ.: Δέλλιος ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ, εἰς ὃν προσβλέπει μετὰ ἐλπίδος πᾶσα καρδία τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνοσ.

Τὸ γεῦμα τοῦτο ἐπέτυχε πληρέστατα, πάντες δὲ ἀνεχώρησαν ἀποκομίζοντες εὐαρέστους ἐντυπώσεις.

ΓΕΥΜΑ Σ.: ΣΤ.: «ΑΘΗΝΑΣ»

Ἡ Σ.: Στ.: «Ἀθηνᾶ» παρέθηκε τὴν 21 Σεπτεμβρίου μέγα γεῦμα ἐν τῷ παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμοιοίας ξενοδοχείῳ ὁ «Μέγας Ἀλέξανδρος» εἰς ὃ παρεκάθησαν ὑπερρεπεννήκοντα ἀδ.: τῆς Στ.: ταύτης καὶ ἀδ.: ἄλλων ἐν Ἀθήναις Στοῶν. Παρεκάθησε δὲ ὁ Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Φιλῆμων, ὁ α'. καὶ β'. πρόσθ.: Μ.: Διδ.: ἀδ.: Πύργος καὶ Γαλάνης, πολλὰ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Σ.: Συμβ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: ὁ Ἀμερικανὸς ἀδ.: 33.: Pirson, διακεκριμένον μέλος τῆς ἐν Ν.: Ἰόρκῃ Μ.: Ἀν.: πρόεδρος δὲ τῆς αὐτόθι Θεοσοφιστικῆς εταιρίας, οἱ Σεβ.: τῶν ἐν Ἀν.: Ἀθ.: Σ.: Στ.: πλὴν τοῦ τῆς Σ.: Στ.: «Πυθαγόρας» ἀπόντος εἰς Πάτρας.

Τὸ γεῦμα ὑπῆρξε κατὰ πάντα λαμπρόν, χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειάς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Σ.: Στ.: «Ἀθηνᾶς» ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἀδ.: Α. Χαλκιοπούλου, Σαμουήλη καὶ Δούκα, ἧτις

οὐδενὸς ἐφείσθη κόπου, ὅπως δικαιοῦση τὰς προσδοκίας τῶν ἀδ.: — Τὸ μενὺ ἦν πλουσιώτατον, ἐντύπωσιν δὲ ἐπροξένησεν ἡ ἀφθονία καὶ ἀρίστη ποιότης τῆς τροφῆς καὶ τῶν οἴνων.

Προπώσεις ἠγέρθησαν πολλάι, ἐξ ὧν πλὴν τῶν τυπικῶν, σημειοῦμεν τὴν τοῦ ἀδ.: Μ.: Διδ.: ὑπὲρ τοῦ Ἰπάτου Ἑλλ.: Συμβ.: τοῦ 33.: τοῦ ἀδ.: Ν. Γαζῆ, τεκτονικωτάτην ἀληθῶς πρόποσιν, τοῦ ἀδ.: Λυκαρδοπούλου ὑπὲρ τοῦ ἀδ.: Pirson, τοῦ ἀδ.: Pirson, διερμηνεύοντος τοῦ ἀδ.: Μελισσινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἑλλ.: Τεκτ.: τοῦ ἀδ.: Σπ. Ἀντωνοπούλου, Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: «Ἀθηνᾶ» ὑπὲρ τῶν Σεβ.: τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις Στοῶν καὶ τοῦ ἀδ.: Βλαντῆ, Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: «Πανελληνιον» ὑπὲρ τοῦ Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: «Ἀθηνᾶς» τέλος δὲ τὴν τοῦ ἀδ.: Α. Βρυζάκη Μεγ.: Γραμ.: τῆς Μ.: Ἀν.: ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς ἐργατῶν τῆς χειραφετήσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀδ.: τεκτόνων, ἀφορμὴν λαβόντος ἐκ τοῦ ἐσχάτως συγκροτηθέντος ἀντιτεκτονικοῦ συνεδρίου.

Τὴν πρόποσιν τοῦ ἀδ.: Βρυζάκη καταχωρίζομεν κατωτέρω.

Τὸ γεῦμα παρετάθη ἐν εὐθυμίᾳ καὶ φαιδρότητι πέραν τοῦ μεσονυκτίου, πάντες δὲ ἀποχωρίζομενοι ἠγχῆθησαν τὰ βέλτιστα τῇ Σ.: Στ.: Ἀθηνᾶ, ἧτις τόσας ὥρας ἀνέσεως καὶ τέρψεως ἀδελφικῆς μετ' ἐπιτυχίας παρεσκεύασε.

* *

Π Ρ Ο Π Ο Σ Ι Σ

ἀδ.: Α. Βρυζάκη κατὰ τὴν ὁθὴν ὑπὸ τῆς Σ.: Στ.: «Ἀθηνᾶς» γεῦμα τῆς 21 Σεπτεμβρίου ε. ε.

Ἀγ.: ἀδ.:

Τὸ ταχὺ βαίνον ἄγμα τῆς προόδου τοῦ τεκτονικοῦ τάγματος ἦτο ἐπόμενον νὰ ἐξυπνήσῃ τοὺς βαρούχειον κοιμωμένους κανδηλάπτας τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ συγκαλέσωσι συνέδρια ἀντιτεκτονικὰ καὶ ἐκσφενδονίζωσι μίαν ἐπιφορὰν μύθρους πλήρεις ἀέρος κατ' ἐκείνων, οἵτινες τοὺς κατεκρήμνισαν ἐκ τῆς Κοσμικῆς ἐξουσίας καὶ ἐδίδαξαν τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ὡς χριστιανὸς πρέπει νὰ ἐκτελῇ τὰ ὑπὸ τῶν θείων καὶ κοινωνικῶν νόμων ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, καὶ ὅτι τὰ ἱερὰ σαιδάλια, ἅτινα ὁ Ποντήφιξ ἔτεινεν αὐτῷ εἰς ἀσπασμὸν μετεῖχον τῆς ἀγιότητος ὅσον αὐτὸς μετεῖχε τοῦ ἀλαθῆτου, ὅπερ οἱ θεράποντές του τῷ ἀνεγνώρισαν.

Ἐἴνε ὄντως ἄξιον προσοχῆς τὸ παράδοξον γεγονός τῆς συγκλήσεως ἀντιτεκτονικοῦ Συνεδρίου φθίνοντος τοῦ 1901. αἰῶνος, ὅτε δηλ. καὶ αὐτὴ ἡ ὑπαρξίς τῶν ὁρασοφῶρων ἀποστόλων τοῦ Πάπα θεωρεῖται ἀναχρονισμὸς, καὶ ὅτε ὅλος ὁ κόσμος, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς προόδου του εὐρισκόμενος, ἐγνώρισε τὰς ἐπὶ ἐδραιοτάτων βάσεων

στηριζόμενας υγιείς ἀρχὰς τοῦ τεκτονισμοῦ, καὶ προσέροχεται ἵνα ἐνωτισθῇ τῶν σωτηρίων ναμάτων τῆς διδασκαλίας του. Ἦλθεν ἡ ἐποχὴ, φαίνεται, καθ' ἣν καὶ αὐτὸς ὁ ὀβολὸς τῶν πιστῶν τοῦ Πάπα δὲν δίδεται πλέον ἀφειδῶς, ἵνα παχύνονται κηφήνες τοῦ Βατικανοῦ, καὶ διὰ συνεδρίων πειρῶνται νὰ κάμωσιν ἐκκλησίαν εἰς τὰ αἰσθητά των, ἵνα ἐπαναλάβωσι τὰς σωτηρίους προσφορὰς.

Μάταια ὅμως ἦναιρα! τὸ νέον πνεῦμα, τὸ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς χειραφετήσεως τοῦ ἀνθρώπου, κυριαρχεῖ πανταχοῦ, αἱ δ' ἐπικλήσεις ἐκεῖνων, οἵτινες ἐκυριάρχουν τέως τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, δὲν ἀκούονται πλέον! Ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἐπεταὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γρηγορῶμεν καὶ μετὰ προσοχῆς νὰ ἀποκρούωμεν πᾶσαν τοῦ πονηροῦ ἐχθροῦ ἐφοδον. Τὰ ὄπλα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς πειθαρχίας πρέπει πάντοτε νὰ προτιάσσονται, ἡ δὲ ἐνότης τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς δραστηριότητος πρέπει πάντοτε νὰ τηρῆται ἀμείωτος ἐν ταῖς τάξεσιν ἡμῶν.

Εὐτυχῶς οἱ Ἕλληνες τέκτονες εἰμεθα οὐχὶ πλησίον τοῦ κέντρον τῆς κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ στρατευομένης σπείρας, ἡ δὲ ἀγία καὶ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μακρὰν τοῦ νὰ ἐνασμενίζεται τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀυτικῆς Ἐκκλησίας, ἐνοῦται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου καὶ ὑποστηρίζει ἡμῶς εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν.

Πυκνώσωμεν λοιπὸν τὰς τάξεις ἡμῶν ἀδ. ἐργασθῶμεν ἐν εὐρίηνῃ καὶ ὁμοιοῖᾳ, ὑψηροτήσωμεν τὴν πατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν, καὶ ἐσμεν ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι, ὡς οἱ ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὅτι ἡ νίκη ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ τεκτονισμοῦ, ὡς πάντοτε, τὰ δὲ συνέδρια καὶ ἡ κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ ἐξέγερσις τῶν φασοφόρων ἐχθρῶν θ' ἀναγραφῶσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς μία πομφολυγῶδης ἀπόπειρα, ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ ἐτι τῇ ἐποχῇ τοῦ φωτός, ὑπάρχουσιν οἱ ἀπεργαζόμενοι τὴν ὑποδοῦ λωσιν τοῦ πνεύματος.

Προσίνω ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς ἐργατῶν τῆς χειραφετήσεως τοῦ ἀνθρώπου.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

Σ. ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου παρελ. ἡ Σ. Στοὰ Πυθαγόρας εἰργάσθη μετ' ἀπαρμιλλοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ δραστηριότητος, μυσήσασα εἰς τὰ τεκτ. μυστ. πολλά τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας, ἀποδείξασα οὕτω τί δύναται νὰ κατωρθώσῃ ἡ πιστὴ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσις καὶ ἡ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τεκτ. ἀφροσύνη.

Ἦγουμένου τοῦ Σεβ. αὐτῆς ἀδ. Γιάννοπούλου πάντα τὰ μέλη οὐδενὸς ἐφείσθησαν κόπου ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν κοινὴν προσδοκίαν. Νῦν ἡ Σ. Στο. «Πυθαγόρας» κεῖται ἀπτόν παράδειγμα ἀληθοῦς τεκτ. ἐργασίας καὶ δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος, ὅπερ ἡ ἀναδιοργανωθείσα πέρυσι Μεγ. ἡμῶν Ἀν. ἐπηγγέλθη διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἀδ. Μ. Διδ. καὶ τοῦ ἀδ. Μ. Ρήτ. Εἰς τὴν Σ. Στο. «Πυθαγόρας» ὀφείλεται ἡ πρωτοβουλία τῆς τόσον ἀποτελεσματικῶς ἐργασθείσης ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, τῆς ιδρύσεως ἔθνικοῦ Ταμείου καὶ τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν ὑποδοῦλων Ἑλλήνων.

Σ. ΣΤ. ΑΘΗΝΑ

Μεγάλῃ ὄντως ἐπίδοσις εἰς τὰς ἐργ. τῆς Σ. Στο. «Ἀθηναῖς» παρετηρήθη κατὰ τὸ παρελ. ἐξάμηνον ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην ἡγεσίαν τοῦ ἀδ. Σ. Ἀντωνοπούλου. Ἡ Σ. Στο. «Ἀθηναῖς» ὑπῆρξε τὸ κέντρον ἀπὸ πολλοῦ τεκτονικῆς ἐργασίας ἐπιζήλου, τὴν αὐτὴν δὲ πορείαν τηρήσασα πάντοτε διεκρίθη ἐν τῇ νῦν Ἑλλ. Τεκτ. δράσει, κατ' οὐδὲν καθυστερήσασα καὶ ἐν τῇ ἔθν. ἐργ. τελευταίως καὶ ἐν τῇ παρατηρουμένῃ ἐπὶ τὰ κρείττω δράσει τοῦ ἕλλη. ἐλ. τεκτονισμοῦ.

Αἱ γενόμεναι κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον μυσῆσεις περιλαμβανουσι στοιχεῖα, δυνάμενα ἀποτελεσματικῶς νὰ ἐργασθῶσιν, ἡ ἐν γένει δὲ τεκτ. ἐργασία δεικνύει κατὰ πόσον κατενοήθη ἡ ἰδέα τοῦ τεκτ. παρὰ τοῖς παρ' ἡμῖν ἀδελφοῖς καὶ πόσον συμβάλλουσιν αἱ διακεκριμέναι αὐτῆς τάξεις εἰς τὴν συντέλεσιν τοῦ τεκτ. ἔργου ἐν Ἑλλάδι. Πλὴν τῆς ἄλλης τεκτ. ἐργ. ἡ Σ. Στο. «Ἀθηναῖς» μετέσχε προθύμως τῆς ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἐπιτροπῆς καὶ ἔπραξε τὸ καθ' ἑαυτὴν, δὲν ἠδυνήθη δὲ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ λαϊκοῦ ταμειυτηρίου, τοῦ τόσον ἄλλως τε ἐπωφελοῦς ἔργου, ἕνεκα τῶν παρεμβληθειῶν ἔθνικῶν περιστάσεων, αἵτινες πρωτίστως ἀπήτουν τὴν τῶν Στοῶν διηνεκῆ μέριμναν καὶ φροντίδα.

Σ. ΣΤ. «ΜΑΡΑΘΩΝ» «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ» ΚΑΙ «ΑΤΤΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ»

Καὶ εἰς τὰς Σ. ταύτας στοὰς παρετηρήθη ἀξίεπαινος μέριμνα πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς τεκτ. ἰδέας, φιλοτίμως ἐργασθέντων τῶν ἀδ. Σεβ. καὶ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν.

Πολὺ ἤθελεν ὅμως συμβάλλει εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῶν δύο τελευταίων ἐκ τῶν εἰρημένων στοῶν, ἡ εἰρη-

νικωτέρα και ὅσον ἔνεστι τεκτονικωτέρα στάσις τινῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, οἵτινες, ἐμπνεόμενοι, βεβαίως, ὑπὸ τῆς πρὸς τὴν ἰδέαν ἀγάπης, δεικνύονται ζωηρότεροι τοῦ πρέποντος ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἔργ·. Τὸ τοιοῦτον ὄχι μόνον παραβλάπτει τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν, ἀλλὰ καὶ δεικνύει οὐχὶ πολλὴν εὐλάβειαν πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, οἵτινες ἐν τῇ αὐστηρότητι αὐτῶν τόσον σοφῶς ἐπρόνοησαν περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ τεκτον·. ἐν τῇ ἐργασίᾳ.

ΝΕΟΝ ΤΕΚΤ· ΜΕΓ·.

Τὸ Συμβ·. τῆς Μεγ·. Ἀν·. ἐμφάσεν ὡς Τεκτ·. Μεγ·. τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου μεγάλην οἰκίαν τοῦ κ. Χατζοπούλου, ἐγκατασταθέντων ἐν αὐτῇ τῶν ἐργοστασιῶν καὶ τῶν γραφείων τῆς Μεγ·. Ἀν·. καὶ τῶν Στοῶν ἀπὸ α'. 7)θρίου. Τὸ λίαν εὐρύχωρον τῶν αἰθουσῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς τῶν συνεδριάσεων, καὶ ἡ κεντρικὴ θέσις τῆς οἰκίας παρέχουσι πᾶσαν ἄνεσιν εἰς τὰς ἔργ·. τῶν Τεκτ·. ἐργοστασιῶν, εἰς ἃς παρατηρεῖται μεγάλη συνάθροισις. Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη παρὰ τῶν ἀδ·. Ν. Περισιτιάνου, Ν. Γαζῆ, Π. Καραθανασοπούλου, Β. Δούσμανη καὶ Α. Δαπόντη ἐπεφορτίσθη τὴν διακόσμησιν τοῦ Μεγ·. ἥτις μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου θέλει περατωθῆ. Τὸ νέον Μεγ·. κατὰ πάντα ἀξιοπρεπές καὶ μεγαλοπρεπές, θὰ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ὁλονὲν προοδεύοντος τεκτ·. Εἰς τὴν μεσαίαν καὶ εὐρυτάτην αἴθουσαν κατηρτίσθη τέλειον ἐντευκτήριον, ἐν ᾧ συνεργόμενοι οἱ ἀδ·. διέρχονται ὥρας τερπνάς ἐν ἀναστροφῇ ἀδελφικῇ. Τοῦ ἐντευκτηρίου τούτου διὰ κανονισμοῦ θέλει ἐξασφαλισθῆ ἡ λειτουργία, κοσμητεία δὲ παρὰ τοῦ Συμβ·. τῆς Μ·. Ἀν·. ὀρισθησομένη θέλει ἐπιτηρῆ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ κανονικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν.

Ἀνάγκη πάντες οἱ ἀδ·. νὰ κατανοήσωσιν, ὅτι τὸ τοιοῦτα κέντρον κατὰ πολὺ δύναται γὰ συντελέσῃ εἰς σύσφιγξιν τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων καὶ τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἐκάστοτε ἐργασιῶν τῶν στοῶν ἐντεῦθεν δὲ νὰ καταστήσῃ τὸν ἑλλ·. τεκτονισμόν ἰσχυρόν παράγοντα ἐργασίας σπουδαίας καὶ ἐπωφελοῦς διὸ νερμίζομεν ὅτι οἱ ἀδ·. πρέπει διὰ παντὸς τρόπου νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν διατήρησιν τοῦ τοιούτου κέντρου, τὸ δὲ Σ·. Συμβ·. τῆς Μ·. Ἀν·. νὰ προβῆ εἰς τὴν ταχεῖαν διακανόνισιν τῶν κατ' αὐτό.

ΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΔ·. ΑΝΤ. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ Τῇ Σ·. ΣΤ·. «ΔΘΗΝΑΙ»

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Εἶναι ἀληθῶς λίαν παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικόν, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἀδελφικὴν καὶ ὄντως τεκτονικὴν ἀπάντων ἡμῶν σύμπραξιν καὶ ὁμόνοιαν διετηρήθη τὸ γόητρον τοῦ ἐν Ἑλλάδι τεκτονισμοῦ, καὶ ἀπεσοβήθη ὁ πρὸς στιγμὴν ἀπειλήσας αὐτὸν κίνδυνος διὰ τῶν γνωστῶν ὑμῖν σωτηρίων μέτρων, ἅτινα ὁμοφώνως ἐλήφθησαν καὶ ὁμοφώνως ἐφηρμοσθησαν παρὰ πάντων τῶν ἐχεφρονούντων ἀδελφῶν. Ἦδη, ὅτε ἤρχισαν αἱ στήλαι τῶν Στοῶν πληροῦμεναι ἀδελφῶν τοσοῦτο ὑπὲρ τοῦ τεκτονισμοῦ ἐνθουσιῶντων, καιρὸς πλέον εἶναι νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τῶν ἀφορώντων εἰς τὰ τοῦ τάγματος ἡμῶν, ἵνα δυνηθῶμεν, διδασκόμενοι καὶ τελειοποιούμενοι, νὰ διαδώσωμεν τὰς σωτηρίους αὐτοῦ ἀρχὰς καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον καὶ ἰδίᾳ καθ' ἅπασαν τὴν ἐλευθέραν καὶ δούλην Ἑλλάδα. Ἐγκαινίζων ὅθεν σήμερον τὴν σειρὰν τῶν διδασκαλιῶν, δὲν προτίθεται νὰ πραγματοποιῶ εἰδικῶς περὶ τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει ὁ ἐν Ἑλλάδι τεκτονισμός, διότι οὗτος ἐν καιρῷ εὐθέτω θέλει καταστῆ γνωστός εἰς ἅπαντα τὰ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μ·. Ἀν·. τῆς Ἑλλάδος ἐργοστάσια πρὸς κοινὴν σύμπραξιν καὶ ἐνέργειαν. Ἡ πρώτη αὕτη διδασκαλία μου θέλει περιορισθῆ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ τεκτονισμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν διαφόρων συμβόλων, τύπων καὶ μυστηρίων, ὧν οἱ νεώτεροι ἐξ ἡμῶν, ἰδίᾳ δ'οἱ μαθηταί, ἀγνοοῦσι τὴν σημασίαν καὶ τὸν σκοπόν.

Πολλάκις ἔσχον τὴν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσω, ὅτι ὁ τεκτονικός βίος παρ' ἡμῖν εἰσέτι ὑπὸ πολλῶν δὲν κατενόηθη, εἴτε διότι δὲν ἔτυχον οὗτοι ὀρθῆς διδασκαλίας, εἴτε διότι δὲν ἔσχον τὸν καιρὸν ἢ τὰ κατάλληλα μέσα νὰ μελετήσωσι καὶ ἐγκύψωσι εἰς τὰ διδάγματα αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ἐργασίαι τῶν Στοῶν περιορίζοντο εἰς τοὺς ἀπλοῦς καὶ νεκροῦς μόνον τύπους, ἢ ἐγενῶντο ἄκαιρα πολλάκις ζητήματα, ἀλλότρια τοῦ σκοποῦ τοῦ τεκτονισμοῦ, ἐνεκεν τῶν ὁποίων ἐπῆλθεν ἀδιαφορία εἰς πλείστον τῶν ἀδελφῶν καὶ συνεπῶς ἀποχὴ ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν, ἐρίδες, προσωπικαὶ ἀντεγκλήσεις καὶ τὰ τοῦτοις παρομαρτοῦντα, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν οικογενειακὸν τῶν Στοῶν χαρακτῆρα, αἵτινες, πάντας ἀνεξαρτήτως τοὺς ἐντίμους δεχόμεναι, περιβάλλουσιν αὐτοὺς διὰ τῶν πτερύγων τῆς ὁμοεικείας καὶ περιπτύσσονται αὐτοὺς ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς ἀγάπης. Εὐτυχῶς ἤδη ἡ ἐλευθέρᾳ ἑλληνικῇ τεκτονικῇ, ἀπαλλαγεῖσα τῶν μέχρις ἐσχάτων διεπόντων τὰ τοῦ τεκτονισμοῦ, οἵτινες παρεξέκλιναν τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ σκοποῦ, ὃν διαγράφουσιν οἱ κανόνες αὐτοῦ, εἰσέρχεται μετὰ θάρρους

καὶ πεποιθήσεως εἰς νέον στάδιον ἐνεργείας καὶ δράσεως. Ἠνωμένη καὶ εἰρηνεύουσα, εὐ ἔχουσα καὶ προοδευτική, εὐπειθής εἰς τοὺς νόμους, ἀπόφασιν ἔχει στερεὰν καὶ ἀμετάκλητον νὰ βαδίση ἀπροσκόπτως εἰς τὴν πραγμάτων τῆς θείας αὐτῆς ἀποστολῆς. Τὰ μέλη αὐτῆς, ἐμπνεύμενα ὑπὸ τοῦ θείου ζήλου τῆς ἀγαθοεργίας, τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, δύνανται νὰ ὑπερφρανεύωνται ὅτι διετήρησαν καὶ ἔσωσαν τὸν ἐν Ἑλλάδι τεκτονισμόν, τὸν ἐπὶ στιγμήν κινδυνεύσαντα, τὸν ἀπειληθέντα.

Ἡ ὑψηλὴ σημασία, ἣν προσάπτει εἰς τοὺς τύπους καὶ τὰ σύμβολα ἡ ἐλευθέρου τεκτονική, πιθανὸν ἴσως ὑπὸ τινων ἐξ ἡμῶν σιωπηλῶς νὰ διαμφισθητηθῆ, καὶ ὁ λόγος περὶ τῆς σπουδαιότητος τούτων νὰ προσκρούσῃ εἰς σιγῶσαν ἀντίφασιν. Κινῶντες τοὺς ὄμους ἐρωτῶσι πρὸς τί τὰ σύμβολα ; Δὲν εἶναι περιττὰ ἐν τῷ ἡμετέρῳ αἰῶνι τῆς διαφωτίσεως ; Τοιαῦται καὶ ὅμοιαι ἐρωτήσεις ἀπησχόλησαν πολλοὺς κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ τεκτονικοῦ αὐτῶν βίου. Οἱ τύποι τοῦ τεκτονισμοῦ ἐλήφθησαν καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων μὲν μυστηρίων, κατ' ἐξοχὴν ὅμως ἐκ τῆς ἐταιρίας τῶν Οἰκοδόμων, οἱ δὲ τέκτονες ἐνεφύσησαν εἰς τοὺς νεκροὺς τύπους ζωῆν, ἀπέδωκαν εἰς τούτους τὴν προσήκουσαν ἔννοιαν, καὶ ἐχρησιμοποίησαν καταστήσαντες αὐτοὺς ἠθικὰ μορφωτικὰ καὶ διδακτικὰ μέσα τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ τύποι καὶ τὰ σύμβολα εἶναι τὰ συνδέοντα καὶ συγκροτοῦντα τὴν ἀδελφότητα εἰς ἓν σῶμα, εἶναι ἡ ἰδιαιτέρα γλῶσσα σύμπαντος τοῦ τεκτονισμοῦ.

Ὁ γραπτὸς καὶ ὁ προφορικὸς λόγος δὲν δύναται νὰ ἐμποιήσῃ τὴν ἐντύπωσιν ἐκείνην, ἣν παράγει ἡ αἰσθητικὴ οὕτως εἰπεῖν παράστασις τῶν ὑψηλῶν ἐννοιῶν τῶν διὰ τῶν συμβόλων ἐκφραζομένων. Ἡ συμβολικὴ διδασκαλία, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, ἡ διὰ τῶν περιοδεῶν κατὰ τὰς μνῆσεις τῶν μαθητῶν γινόμενη, ἐμποιεῖ μείζονα αἴσθησιν καὶ καταλείπει ζωηρότεραν ἐντύπωσιν πάσης ἄλλης προφορικῆς ἢ γραπτῆς διδασκαλίας. Ἐν γένει δὲ αἱ ἀλληγορικαὶ καὶ συμβολικαὶ παραστάσεις ἐχρησίμευσαν ἀνεκάθεν εἰς τοὺς μεγάλους πνευματικούς συνεταιρισμούς, δι' ὧν ἐπεδιώκετο ἡ βελτίωσις καὶ ἡ πρόοδος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις τί ἐστὶν ἐλευθερὸς τεκτονισμὸς. Εἶναι ἔδρυμα, ὅπερ ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλοῦ συννεοῦ ἀδελφικῶς τοὺς ἀνθρώπους, ὧν πρῶτον ἐδοκίμασε τὴν εἰλικρίνειαν τῶν αἰσθημάτων, τὴν ὠριμότητα τοῦ νοῦ, τὴν εὐστάθειαν τοῦ χαρακτῆρος, καὶ ἐνοῖ πάντας ἄνευ διακρίσεως θρησκείας καὶ πατρίδος· εἶναι ἰδιαιτέρον σύστημα ἠθικῆς, σκοποῦν τὴν καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, ἐπικαλυπτόμενον δι' ἀλληγοριῶν καὶ κοσμούμενον διὰ συμβόλων. Ἀναγνωρίζει τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, καὶ οὐδεμίαν πρὸς τοῦτο ἐπιτρέπει ἀντίρρησην. Ὑπὲρ τῆς καθόλου ἀνθρωπότητος ἐργαζόμενον, ἀπαγορεύει τὴν συζήτησιν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ζητημάτων.

Μήτηρ καὶ κοιτίς τῆς ἐλευθέρου τεκτονικῆς δύναται νὰ θεωρηθῆ ἡ Ἀγγλία, διότι κατὰ τὸ ἔτος 1717 κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, αἱ ἀρχαῖαι στοαὶ ἐν Λονδίῳ ἐνωθήσασιν καὶ ἀποσπασθεῖσαι ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτην ἐταιρίαν τῶν Οἰκοδόμων, ἀπετέλεσαν τὴν Μεγ.· Στ.· τῆς Ἀγγλίας, ἐκλέξασαι Μεγ.· Διδ.· τὸν ἀδ.· Μάηερ. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ 1730 δὲν προσεχώρησαν πᾶσαι αἱ Στοαί, ἀλλ' ἔμειναν διατηροῦσαι τοὺς ἀρχαίους ἰσχύοντας θεσμούςς τῆς ἐταιρίας τῶν Οἰκοδόμων· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου καὶ ἐντεῦθεν ἐπῆλθε γενικὴ συγχώνευσις, οὕτω δὲ οἱ ἀρχαῖοι τέκτονες ὠνομάσθησαν βραδύτερον ἐλευθεροὶ καὶ παραδεδογμένοι τέκτονες. Τῷ 1730 ἐσχηματίσθη ἡ Μ.· Στ.· τῆς Ἰρλανδίας, τῷ δὲ 1736 ἡ Μ.· Στ.· τῆς Σκωτίας.

Ἡ Μεγ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλ.· ἰδρυθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν Κερκύρα κατὰ τὸ 1812 καὶ συστήσασα ἑτέραν Στοάν ἐν Λευκάδι ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐνωσις Λευκάδος» καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλήμ, πολλὰ κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων ἐργάσατο. Τὸ Δίπλωμα καὶ ἡ Σφραγὶς τῆς Μεγ.· Ἀν.· ἀπεστάλη ἐνταῦθα κατὰ τὸ 1885 ὑπὸ τοῦ ἀδ.· Γονατᾶ καὶ εὐρίσκειται μετὰξὺ ὄλων τῶν λοιπῶν ἀρχαίων τῆς Μεγ.· Ἀνατ.· Ἡ δράσις τῆς Μεγ.· ταύτης Ἀνατ.· ἐξεδηλώθη ἰδίως διὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας, ἧς τὰ μέλη ἐμυήθησαν ἐν Ὀδησσῷ, καὶ ὧν πᾶσιν ὑμῖν γνωστὴ τυγχάνει ἡ πατριωτικὴ ἐνέργεια κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν. Ἡ πρώτη δὲ ἰδρυθεῖσα Στοὰ ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς, εἶναι τὸ «Πανελλήνιον» κατὰ τὸ 1863 ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μ.· Ἀν.· τῆς Ἰταλίας. Μετὰ τοῦτο συνεστήθησαν καὶ ἄλλαι Στοαί, ἐν Πάτραις ὁ «Ἀρχιμήδης» ἐν Πειραιεὶ ὁ «Ποσειδῶν» ἐν Σύρῳ «Παῖδες Λεωνίδου» ἐν Ἀργεῖ «Πρόνοια», ἐν Χαλκίδι «Σκουφάς» καὶ ἐν Λαμίᾳ «Ἀνεξαρτησία». Κατὰ δὲ τὸ 1864 ἐζητήθη παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀνωτέρω Στοῶν παρὰ τῆς Μ.· Ἀν.· τῆς Ἰταλίας ἡ ἄδεια τῆς ἰδρύσεως ἐνταῦθα ἀνεξαρτήτου Μ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλ.· ἀλλ' ἡ Μ.· Ἀν.· τῆς Ἰταλίας δὲν ἐχορήγησε τὴν ἄδειαν ταύτην, ἐπέτρεψε δὲ μόνον τὴν σύστασιν ἐν Ἀθήναις Διευθυντηρίου τεκτονικοῦ, ὑπαγομένου ὑπὸ τὴν Μ.· Ἀν.· τῆς Ἰταλίας, ὅπερ πράγματι συνεστήθη, καὶ οὐ προΐσταντο οἱ ἀδ.· Δημ. Μαυροκορδάτος ὑπουργός, Σπῆλιος Ἀντωνόπουλος, ὑπουργός, καὶ Ν. Δαμασκηνάς. Τὸ Διευθυντήριον τοῦτο εἶχεν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του ἐνταῦθα τρεῖς Στοάς ὑπὸ τὰ ὀνόματα «Ρήγας ὁ Φερραῖος» «Πρόμαχοι τῆς Πατρίδος» καὶ «Παῖδες τῶν Μαρθωνομάχων» ὧν οἱ ἀντιπρόσωποι συνελθόντες ὁμοῦ τῷ 1866 εἰς κοινὴν συνέλευσιν ἐν Ἀθήναις ἐψήφισαν τὴν διάλυσιν τῶν εἰρημένων Στοῶν ἢ Κομιτάτων, ὡς τ' ἀπεκάλουν, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν σκοπῶν, ὃν ἕκαστον Κομιτάτον κατ' ἰδίαν ὑπηρετεῖ, συνέστησαν ἐν κοινὸν σῶμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φάλαγξ Μυστῶν» ἵνα προπαρασκευάσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑπὸ τὴν δουλείαν Ἑλλήνων, συνεχίζουσα τὰ τρέ-

παια τοῦ 1821, καὶ ὑπέγραψαν τὸν θεμελιώδη Νόμον τῆς «Φάλαγγος τῶν Μυστῶν» ὃν ἔσχε τὴν καλωσύνην ὁ πολῦτιμος ἀδ. ἡμῶν Σπ. Αντωνόπουλος νὰ μοὶ προμηθεύσῃ, ἐφ' ᾧ καὶ μυστίας τῷ ἀπονέμω εὐχαριστίας, καὶ καθ' ὃν διατυπούνται ἐν λεπτομερείαις ἢ τε Διοίκησις τῆς Φάλαγγος, ὁ τρόπος τῆς συστάσεως καὶ ἰδρύσεως Στοῶν, ἢ παραδοχὴ νέων ἀδελφῶν, ἰδίᾳ δ' ὁ ὄρκος, ὃν οἱ μουούμενοι ἔδιδον, καθ' ὃν πᾶς ἀδελφὸς ὑπέσχετο ἐνώπιον τοῦ θωμοῦ καὶ ἐπὶ τῆς σημαίας νὰ θυσιάσῃ τὴν περιουσίαν του, τὴν ζωὴν του καὶ πᾶν ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος δύναται, ὅπως ἀποκατασταθῶσιν ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ κόσμῳ, αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος. Κατὰ δὲ τὸ 1868 συνήλθον αὐθις οἱ ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι Στοῶν ἐν τῇ παρὰ τὴν Πύλῃν πῆς ἀγορᾶς οἰκίᾳ τοῦ Π. Κλάδου, ἐνθα ἦν τὸ τεκτον. μέγαρον καὶ ἐν ᾧ κατῴκει ὁ ἀδ. Ἄνδρ. Καλύβας, καὶ συνέταξαν τὸ Σύνταγμα τῆς Μ. Ἀν. τῆς Ἑλλ. ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀποτελεῶσιν ἀνεξάρτητον Μεγ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἀτυχῶς ἐπελεύσεως διαφωνίας μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Συνελεύσεως, διελύθησαν ἅπασαι αἱ Στοαὶ, καὶ οὐδεμία μέχρι τοῦ 1872 ἐγένετο τεκτονικὴ ἐργασία. Κατὰ δὲ τὸ 1872 ἀφίκετο ἐξ Ἀγγλίας ὁ ἀδ. Ὑπάτος Ταξιάρχης πρίγκηψ Δημήτριος Ροδοκανάκης, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ πληρεξούσια τοῦ τε Ὑπάτου Συμβουλίου τῆς Σκωτίας ὡς καὶ τῆς Μεγ. Ἀνατ. ὃν ἦτο ἐνεργὸν καὶ τακτικὸν μέλος, καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν ἀδ. Δ. Μαυροκορδάτου, Ἰωάν. Παπαδάκη, Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, Νικ. Δαμασκηνοῦ, Ἄθαν. Δουρούτη καὶ Ἄνδ. Καλύβα, ἔδρυσεν μετ' αὐτῶν πρῶτον μὲν τὸ Ὑπατον Ἑλληνικὸν Συμβούλιον τοῦ 33. καὶ εὐθὺς ἀμέσως τὴν Μεγ. Ἀν. τῆς Ἑλλ. ἧς καὶ ἐξελέγη Μ. Διδ. εἰργάσθη δὲ παρὰ ταῖς ἐν τῇ ὑψηλῇ Μεγ. Ἀν. καὶ τοῖς Ὑπάτοις Συμβ. καὶ ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δύο ταῦτα σώματα ὡς νόμιμα. Ἐκτοτε δὲ διατελοῦν εἰς φιλικὰς μετ' αὐτῶν σχέσεις. Δύο ἔτη θραδύτερον προσελήφθησαν εἰς τὸ Ὑπατον Συμ. οἱ ἀδ. Σπ. Καραϊσκάκης, Κωνστ. Ν. Κωστής, Νικ. Ράδος, Σπυρ. Ἀραβαντινός, Μεγ. Ροδοκανάκης, Χαρίλ. Νικολαΐδης καὶ Ἐμμ. Γαλάνης εἰς τὸν τελευταῖον μάλιστα ἀνέτεθη καὶ ἡ ἀνίδρυσις τῆς ἐν ἀργίᾳ διατελούσης Στ. τὸ «Πανελληνιον» ἧτις ἐφ' ἰκανὸν χρόνον ἐργασθεῖσα ἐκοιμήθη καὶ αὐθις ἀνασυσταθεῖσα κατὰ τὸ 1881 (21 Ἰανουαρίου) ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πυθαγόρας», κατὰ δὲ τὸ 1882 ἐσυστήθη ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Πυθαγόρα ἡ Στ. «Ἀθηνα», τὸ δὲ 1891 ἐκ τῶν μελῶν τῆς «Ἀθηνας» ἀνεσυστήθη καὶ αὐθις τὸ «Πανελλήμιον», ἰδρύθησαν δ' ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἄλλαι Στοαὶ ἧτοι ἡ Ἐλευσίς καὶ ἡ Ἀκρόπολις ἐν Ἀθήναις, ἡ Ἰσότης ἐν Πειραιεῖ, ἡ Πρόδος ἐν Κερκύρᾳ, ὁ Εὐκλείδης ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὁ Ἥλιος ἐν Ζακύνθῳ, ὁ Ἀχαϊκὸς ἀστὴρ ἐν Πάτραις, ὁ Ζήνων ἐν Κύπρῳ καὶ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὁ Ρήγας ὁ Φερραῖος ἐν Ἀθήναις, ὁ Μαραθῶν, ὁ Ἀττικὸς ἀστὴρ, ὁ Σωκράτης ὁ Παρθενῶν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις, ὁ Ἀ-

στὴρ τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων ἐν Λαρίσση καὶ ὁ Γερμανὸς Πατρῶν ἐν Πάτραις. Καὶ ποίας μὲν προόδους καὶ ἐργασίας ἐπετέλεσεν ὁ τεκτονισμὸς εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην οὐ τοῦ παρόντος. Ἄπαντες ἴσως γινώσκετε ὅτι ἔχει βαθυτάτας τὰς ἑαυτοῦ ρίζας ἐκεῖ, ὅτι οὐδεὶς εὖ ἠγμένος εἶναι ἀμέτοχος τοῦ τάγματος, τὰς δὲ πλείστας Στοὰς διευθύνουσιν ἡγεμόνες, πρίγκηπες, πατρίκιοι καὶ ἄλλα ἐξέχοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ πρόσωπα, πληθὺς δ' εὐεργετικῶν καθιδρυμάτων χρησιμεύουσι πρὸς θεραπείαν τῶν πολυειδῶν ἀναγκῶν τῶν τεκτόνων. Ἐν Ἑλλάδι ἀτυχῶς ὁ τεκτονισμὸς δὲν ἔθηκεν ἔτι ρίζας καὶ ἐργασία ἀνάλογος πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἐννοίαν τοῦ τάγματος δὲν ἐγένετο. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς ἔθνος ἀρξάμενον μὲν νὰ βαδίξῃ τὴν δόδν τῆς εὐνομίας, σαλευόμενον ὅμως ὑπὸ πολλῶν θρησκευτικῶν δεισιδαιμονιῶν, σύστημα τοιοῦτον ὡς τὸ ἡμέτερον, δὲν δύναται θεθαίως εὐθὺς νὰ ριζώσῃ καὶ νὰ παραγάγῃ τοὺς ὠραίους αὐτοῦ καρπούς. Ἐν ἄλλοις ἔθνεσιν ὑπῆρξε μεγάλη πάλη καὶ μακροχρόνιος σάλος, μέχρις οὗ στερεωθῇ καὶ παγιωθῇ ὁ τεκτονισμὸς. Ἄλλ' ἀρχὴ δὲ τοι ἡμῖς παντός». Ἀνάγκη νὰ παλαίσωμεν, ν' ἀγωνισθῶμεν φιλοτίμως ἵνα προτάξωμεν εἰς τὴν πλήρη παθῶν κοινωνίαν τοὺς ἐλευθέρους τέκτονας πρότυπα ἠθικῆς, καὶ διαφλεγόμενους ὑπὸ τοῦ πυρός τῶν αἰωνίων ἡμῶν ἀρχῶν, νὰ ἀναδείξωμεν ἄνδρας κυβερνῶντας τὸ κυμαίνον τῆς Πολιτείας σκάφος εἰς τὸν λιμένα τῆς γαλήνης, τῆς εὐνομίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ τότε θὰ δυναθῶμεν νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς δεισιδαίμονας καὶ τοὺς κατηγόρους ἡμῶν, ἰδοὺ τὸ δένδρον τοῦ τεκτονισμοῦ ριζωθὲν ποίους καρπούς ἐπέφερε.

Μετὰ τὴν μικρὰν ταύτην ἱστορίαν περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι τεκτονισμοῦ ἀρχομαι τοῦ κυρίου θέματος τῆς ἡμετέρας μου.

Στοά. Ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ ἐλεύθεροι τέκτονες ἐργάζονται κοινῶς καλεῖται Στοά.

Κατὰ τὸν μέγαν Βασιγκτῶνα, αἱ ἀρεταί, αἵτινες ἐξευγενίζουσι τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀνυψοῦσι τὰς σχέσεις πρὸς τὸν οἰκογενειακὸν βίον, διδάσκονται ἐν ταῖς τεκτονικαῖς Στοαῖς. **Στοὰ ἐστεγασμένη** σημαίνει ὅτι πρὸ τῆς τακτικῆς ἐνάρξεως τῶν τεκτονικῶν ἐργασιῶν, ὁ τέκτων δέον νὰ θεθαίωθῃ ὅτι πρὶν ἢ ἀρχίσῃ συνδιάλεξιν περὶ τεκτονικῶν ἀντικειμένων, δέον νὰ μὴ ἀκούεται ὑπὸ ἄλλων ἀμυήτων, ὥστε νὰ μείνῃ πιστὸς εἰς τὸν δοθέντα ὄρκον του τῆς ἐχεμυθίας. Διότι καίτοι ὁ σκοπὸς καὶ οὐσία τῆς ἐλευθέρας τεκτονικῆς ἀπὸ πολλοῦ δὲν εἶναι μυστήριον, οὐχ ἥττωσιν σύμβολα καὶ τύποι καὶ ἔθιμα μένουσιν ἀντικείμενα τῆς ὑποχρεώσεως ἐκείνης, ἣν ἡμεῖς ὡς ἐχεμυθιανὴν τῇ εἰσδοχῇ ἡμῶν ἐνόρκως ὑπεσχέθημεν, καὶ ἦν ἀπαρεγκλίτως ὀφείλομεν νὰ τηρῶμεν καὶ ἐκτός τῶν Στοῶν. Ἀξιομνημόνευτος ἐνταῦθα εἶναι καὶ ἡ συνήθης ἔκφρασις, ὅταν δηλονότι βέβηλός τις εὐρίσκειται πλησίον μας λέγομεν μεταξὺ μας οἱ ἀδελφοὶ «**βρέχει**» ἔκφρασις, ἧτις ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν χρόνων, ὅτε αἱ συνεδριάσεις τῶν Στοῶν ἐγίνοντο ἔτι ἐν ὑπαίθρῳ διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὸ Γαλλικὸν τυπικὸν ὁ

ὠτακουστές τιμωρεῖται τιθέμενος εἰς τὴν ὑδρορρόην μέχρι οὐ βρα-
χεὶ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

Ἡ Στοὰ εἶναι ἐν ἐπίρρηκτες τετράγωνον ἢ παραλληλόγραμμον, ἧς
τὸ ἐν τέταρτον ἀποχωρίζεται διὰ κίγκλιδων, οὐ τὸ ἔδαφος εἶναι ὑ-
ψηλότερον κατὰ τινὰς βαθμίδας. Τὸ μέρος τοῦτο τὸ κεχωρισμένον
ὑποτίθεται ὅτι εἶναι τὸ ἀνατολικὸν μέρος αὐτῆς, ἐντεῦθεν δὲ καλεῖται
Ἄνατολή.

Ἡ κυρία εἴσοδος ἐν τῇ αἰθούσῃ εἶναι πάντοτε εἰς τὸ ἀντίθετον
ἄκρον ἦτοι πρὸς δυσμὰς. Ὁ Σεβ.: ἔχει τὴν ἑδρὰν του εἰς τὴν Ἄ-
νατολήν, ὁ δὲ α'. καὶ β'. ἐπόπτης κάθηνται πρὸς δυσμὰς ἔναντι
τοῦ Σεβ.: μετὰ τοῦ ὁποῖου ἀποτελοῦσι τριάδα, ἐν ἣ θεωροῦνται ἐν-
σεσαρκωμένα τὰ στοιχεῖα τῆς σοφίας, τῆς ἰσχύος, καὶ τοῦ κάλλους
συμβολικῶς παριστάνοντα τὰ τρία τῆς Στ.: στηρίγματα. Ἀξιωμα-
τικοὶ τῆς Στ.: εἶναι 12, ἦτοι ὁ Σεβ.: ὁ α'. ἐπ.: ὁ β'. ἐπ.: ὁ ρητ.:
ὁ Γραμ.: ὁ θησ.: ὁ Ἐλεον.: ὁ Δοκιμ.: ὁ τελετ.: ὁ Σημ.: καὶ ὁ
Στεγ.: Οἱ 5 πρῶτοι ἀποτελοῦσι τὰ 5 πρῶτα φῶτα τῆς Στ.: Ὁ
ρητ.: καὶ ὁ γραμμ.: κάθηνται εἰς τὴν Ἄνατ.: ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ
Σεβ.: ὁ δὲ Στεγ.: παρὰ τὴν εἴσοδον πρὸς δυσμὰς, ἵνα μετ' αὐτοῦ
σχηματίζεται ἰσοσκελὲς τρίγωνον. Εἰς ἐκάστην πλευρὰν τῆς εἰσόδου
ὑπάρχει ἀνά μία στήλη φέρουσα ἢ μὲν τὸ ἀρχικὸν γράμμα Β, το-
ποθετουμένη πρὸς βορρᾶν καὶ προωρισμένη διὰ τοὺς μαθητάς, ἢ δὲ
τὸ ἀρχικὸν γράμμα Ζ τοποθετουμένη πρὸς μεσημβρινᾶν καὶ προωρι-
σμένη διὰ τοὺς ἐταίρους καὶ διδασκάλους. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθού-
σης εὐρίσκειται ὁ τάπης, ἐν ᾧ ζωγραφίζονται τὰ τεκτονικὰ σύμβολα
καὶ παρίσταται ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος, ἐξαπλοῦται δὲ πάντοτε, ὅ-
ταν ἡ Στοὰ ἐργάζεται. Παρὰ τὸν τάπητα εὐρίσκειται ὁ θωμός, ἐφ'
οὗ ἡ ἑβραϊκὴ πεντάτευχος, τὸ σύνταγμα, οἱ κανονισμοί, τὸ γωνιά-
μετρον καὶ ὁ διαβήτης ἀνοιγμένοι εἰς 60 μοίρας. Εἰς ἐκάστην ἀνα-
τολικήν, μεσημβρινήν καὶ δυτικὴν πλευρὰν τοῦ τάπητος, ἀνά μία
φωτίζουσα λαμπὰς ἵνα παριστῶσιν αἱ τρεῖς ἰσόπλευρον τρίγωνον.
Ἀλληγορικῶς ἡ στήλη Β λέγεται Βορρᾶς ἐκ τῆς ἐλλείψεως φωτός,
ὅπερ ἐν τῇ στήλῃ Ζ, τῇ Μεσημβρινῇ, τῇ τῶν διδασκάλων εἶναι ἀ-
φθονώτερον.

Ὁ Σκοτεινὸς θάλαμος εἶναι διακεκοσμημένος διὰ τῶν φοβερῶν τοῦ
θανάτου συμβόλων, ὅσον οἶόν τε ἀπέριττος, ἀπλοῦς. Ἡ ἀρχικὴ δια-
σκευὴ τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου δὲν ἦτο τοιαύτη, ἀλλ' ὁ ὑποψήφιος
εἰσέρχεται εἰς ἀμυδρῶς φωτιζόμενον δωμάτιον καὶ ἐκεῖ ἀφιερῶτο
εἰς τὰς σκέψεις του, ἀπαντῶν ἐγγράφως εἰς τὰ προβαλλόμενα αὐτῷ
ζητήματα. Ἄλλ' ἵνα μᾶλλον τὸ φθαρτὸν αἰσθητὸν ποιηθῇ τῷ ὑπο-
ψηφίῳ, προετιμήθη κατόπιν ἡ τοιαύτη διασκευή.

Διατὶ κλείονται οἱ ὀφθαλμοί. Διὰ δύο λόγους α' ὅπως
ἡ καρδιά τοῦ βεβήλου μάθη τὴν ἐχεμυθίαν καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστά-
σει πιστεύσῃ ὅλον τὸν κόσμον, ὅπως ποτὲ ἦτο εἰς τὸ σκότος, καὶ β'
ἐὰν τυχόν δὲν ἤθελε δεχθῆ ἢ ὑποβληθῇ εἰς τινὰ ἐκ τῶν τύπων τῶν

ἀπαιτουμένων ἐν τῇ μυσείῃ, ἐξαχθῆ ἐκ τῆς Στ.: χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸ
ἔσωτερικὸν αὐτῆς.

Διατὶ ἀφαιροῦνται τὰ μέταλλα. Τοῦτο ὑποδεικνύει ὅτι ὁ
βεβ.: γίνεται τέκτων πτωχὸς καὶ ἄνευ χρημάτων, ἀφαιρουμένου ἀπ'
αὐτοῦ παντός ὅ,τι δεικνύει τὸν πλούσιον καὶ ἰσχυρόν, καὶ ἵνα μηδὲν
ἐπιθετικὸν ἢ ἀμυντικὸν ἐπενέγκῃ εἰς τὴν Στ.: ταράττον τὴν ἀρμο-
νίαν αὐτῆς, συνάμα δὲ ὅτι πρέπει πάντας τοὺς ἀξίους καὶ πτωχοὺς
ἀδελφούς μας, κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἑαυτοῦ δυνάμεων, νὰ βοηθῇ.

Τί σημαίνουν αἱ τρεῖς κρούσεις τὰ 3 βήματα.

Ἀρχαίαν καὶ σεβαστὴν προτροπήν:

Ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε.

Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν.

Κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

Οὐχὶ ἀφ' ἑαυτῆς ἀνοίγεται ἡ θύρα τοῦ τέκτονος, οὐχὶ ἄνευ ἀ-
δείας εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Πρέπει νὰ παρα-
σκευασώμεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν εἴσοδον διὰ τῶν κρούσεων. Ταπεινότης
πρέπει νὰ συνοδεύῃ τὰς πράξεις μας, καὶ νὰ μὴ πιστεύωμεν ὅτι
πάντα κατέχομεν καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκη τῆς βοηθείας ἑτέρου.

Τὸ περίζωμα εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀθω-
ότητος, τὸ σημεῖον τοῦ τέκτονος καὶ ὁ δεσμὸς τῆς ἀδελφότητος. Οὐ-
δέποτε ἄνευ αὐτοῦ δύναται νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς Στ.: ἐργαζομένην.
Φέρει, ὅταν ἀξίως φέρεται, χαρὰν καὶ τιμὴν καὶ ἀξίζει πλεῖον τοῦ
διαδήματος τῶν βασιλέων καὶ τῶν μαργαριτῶν τῶν βασιλισσῶν. Τὸ
περίζωμα τοῦτο ἐθεώρουν τιμὴν τῶν ὅταν τὸ ἔφερον καὶ αὐτὰ αἱ
ἑσπεμμένοι κεφαλαί, πρίγκηπες, μεγιστάνες καὶ σπουδαῖοι τῆς ὑψη-
λοῦ φιλοσοφίᾳ. Τὸ περίζωμα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ λευκοῦ ἔργα-
τος ἀμνοῦ, διότι ὁ ἀμνὸς καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας θεωρεῖται ὡς
ἔμβλημα τῆς ἀθωότητος, καὶ ἐπομένως φέρεται ἵνα ὑπενθυμίσῃ τὴν
καθαρότητα ἐκείνην τοῦ βίου καὶ τῆς ἀγωγῆς, ἧτις ἐστὶν οὐσιωδῶς
ἀναγκαῖα, ἵνα ἀποκτήσῃ τις εἴσοδον ἐν τῇ οὐρανίῳ στοᾷ, ὅπου ὁ ὁ-
ψιστος ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος προϊσταται.

Τὸ ξίφος εἶναι τὸ σύμβολον τῆς δικαιοσύνης, ἧτις ἐν τῷ με-
σαιῶνι ἠσκέιτο ἐν ταῖς Στοαῖς. Εἶναι σύμβολον τοῦ πνευματικοῦ ἀ-
γῶνος, ὃν πάντοτε ἠγωνίσθη ὁ τέκτων, ὅστις ὀφείλει νὰ θέτῃ τὴν ἀ-
λήθειαν ὑπεράνω τῆς δόξης, τὸ πῶς ὑπεράνω τοῦ σκότους, τὴν πί-
στιν ὑπεράνω τοῦ ψεύδους, τὴν ἀγάπην ὑπεράνω τοῦ μίσους.

Ὁ ἀκατέργαστος λίθος εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ μαθητοῦ.
Εἶναι ἡ ἴδια τοῦ καρδία μετὰ τῶν παθῶν τῆς. Ἡ ἐντολὴ τῆς τε-
κτονικῆς τοῦ βίου τέχνης εἶναι: Κατεργάζου τὸν ἀκατέργαστον λί-
θον ὡς εἰς σεαυτὸν. Προσπάθει νὰ γίνῃς κύριος σεαυτοῦ, τῶν πνευ-
ματικῶν καὶ σωματικῶν σου ἀδυναμιῶν καὶ ἐλλείψεων. Ἀρχίσσον
μετὰ θάρρους τοῦ ἀγῶνος τούτου. Ἄλλ' οὐ μόνον οἱ μαθηταί, ἀλλὰ
καὶ οἱ διδάσκαλοι, γέροντες καὶ νέοι, πρέπει νὰ ἐργάζωνται, καὶ ὅσον

ύψηλὰ καὶ ἂν εἶναι ἡ βαθμὶς αὕτη τῆς αὐτογνωσίας, πρέπει ἕκαστος ἡμῶν νὰ προσπαθῇ νὰ τὴν ἀναβῇ.

Βίβλος, Γωνιάμετρον καὶ Κανὼν, εἶναι τὰ τρία μεγάλα φῶτα τῆς ἐλευθέρας τεκτονικῆς· ἡ **Βίβλος** ὡς τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, ἡ ἀρχαιστάτη γνῶσις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τὴν θρησκείαν. Τὸ Γωνιάμετρον καὶ ὁ Κανὼν διδάσκουσιν ἡμᾶς ὅτι ὀφείλομεν νὰ διευθύνωμεν τὰς πράξεις μας συμφῶνως πρὸς τὸ ὄρθρον καὶ τὸ δίκαιον, καὶ νὰ μὴ ὑπερπηδῶμεν τὰ ὅρια τοῦ πρέποντος. Τὰ τρία ταῦτα φῶτα αἰσθητοποιοῦσι τὰ καθήκοντα ἑκάστου ἀδελφοῦ, πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον.

Ἡ πίστις τῆς χειρὸς ἢ ἡ χειραψία ὑποσημαίνει τὸ θλίβειν τὴν χεῖρα τοῦ ἐντίμου ἀνδρός, ὅστις οὐδὲν ἐγκρύπτει ἐν τῇ ψυχῇ του ψεύδος, ἀλλ' ἐλεύθερος ἄνευ προκαταλήψεως τινος.

Ἡ γύμνασις τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς γίγνεται διότι ὁ ποῦς οὗτος εἶναι τὸ ἀσθενέστερον μέρος τοῦ σώματος· οὕτω καὶ ὁ νεόφυτος εἶναι τὸ ἀσθενέστερον τῆς ἐλευθέρας τεκτονικῆς, ἡ δὲ ἐν μέρει ἀπογύμνασις τοῦ γόνατος, δηλοῖ τὴν ταπεινώσιν μεθ' ἧς ὁ ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς γῆς ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν σκοπὸν του.

Τὸ σημεῖον τῆς τάξεως σημαίνει ὅτι δεόν ὁ τέκτων νὰ προτιμᾷ πάντοτε νὰ τῷ ἀποκοπῇ ὁ λάρυγξ, παρὰ νὰ προδώσῃ τὰ μυστικά τοῦ τάγματος, ὅσα τῷ ἔχουσιν ἐμπιστευθῆ.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον).

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅπου μετέβη πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ἐκ μέρους τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἀργυροῦ στεφάνου πρὸς τὸν ἔθνικὸν ἐβεργέτην κ Γ. Ἀβέρωφ, ὁ ἀδελ. Μεγ. Διδ. Τιμολέων Ι Φιλῆμων.

Ἐτελέσθησαν προχθὲς οἱ γάμοι τοῦ ἀδ. Δημ. Βλαντῆ Σεβ. τῆς Σ. Στ. Πανελλήνιον μετὰ τῆς δεσποινίδος Βενεγάδας Γκίνη. Τοῖς νεογμοῖς εὐχόμεθα πᾶν καταθῆμιον

Ὁ ἀδ. Αγ. Γιαννόπουλος Ἡπειρώτης Μεγ. Ρητ. τῆς Μ. Ἀν. μεταβὰς εἰς Πάτρας χάριν τοῦ αὐτόθι συγκροτηθέντος σταφιδικοῦ συνεδρίου ἐσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῆ δις τὴν αὐτόθι ἡμ. Στ. «Γεω-Πατρῶν» καὶ νὰ ἀποκομίσῃ αὐτόθεν εὐαρέστους ἐντυπώσεις περὶ τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς τεκτ. ἐργ. τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν ἀδ. Τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ ταύτας ὁ ἀδ. Γιαννόπουλος μετέδωκεν τὴν εἰς Μεγ. Ἀν.

Ἀφίκετο ἐκ Κεφαλληνίας ὁ ἀδ. Σπ Κοσμετάτος.

Ἀφίκετο ἐκ τῆς ἀνὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐκδρομῆς του ὁ ἐκ τῶν συμβούλων τῆς Μεγ. Ἀν. ἀδ. Ἀντ. Χαλκιοπούλος.

Ἀνεχώρησεν εἰς Γαργαλιάνους καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον ὁ ἀδ. Χ. Κανδρῆς Σεβ. τῆς Σ. Στ. «Μαραθῶν».

